

BONA PAU

PRENSA
CORNIA

Núm. 468 - Any XL

MONTUÏRI

FEBRER 1992

40 anys

- * L'homenatge del poble
- * Perseverança i continuïtat
- * Retrobada dels rectors
- * Distinció al director
- * Una festa complida
- * Un poble que va respondre

Tot això i molt més va suposar l'homenatge que el passat 26 de gener reté el poble de Montuïri a Bona Pau amb motiu de les quatre dècades d'existència.

Els pelegrinatges religiosos de principis de segle

Avui en dia és molt freqüent el veure per les carreteres de Mallorca —especialment els caps de setmana— autocars plens de passatgers, la majoria dels quals són els que ara s'anomenen de la "Tercera Edat", que es dirigeixen a diferents llocs de la nostra illa per passar el dia al camp, a la platja o a la muntanya.

Antigament no existien tantes facilitats per dur a terme aquestes excursions, ja que tant els mitjans de transport com les carreteres, no eren com els que avui en dia tenim. Per tant, les poques que es feien es podien anomenar mixtes, és a dir, es combinava l'esbarjo propi de l'excursió amb la religiositat popular. Ens referim als anomenats "pancaritats" o pelegrinatges, que eren molt concorreguts pels feels i els que no ho eren tant.

Vegem-ne un que va tenir lloc a Montuïri pel maig de l'any 1916.

**Peregrinación Católico-Franciscana
a Ntra. Sra. de la Bona Pau de Montuïri
el dia 28 de Mayo de 1916**

PROGRAMA

Partida de Palma

Como de costumbre a las tres i cuarto de la madrugada (1) se celebrará misa en las iglesias de S. Francisco y Rdos. Padres Capuchinos y en ellas se dará la Sagrada Comunión a todos aquellos romeros que por algún motivo no pudiesen esperar para hacerla en la comunión general. A las 4 partirá el tren extraordinario deteniéndose en todas las estaciones del trayecto en que haya peregrinos que recoger.

De Inca el tren extraordinario partirá a las 4. De Felanitx, como ordinario, a la misma hora en que parte todos los días.

En los demás pueblos en que no haya tren, la hora de la partida la señala la Comisión respectiva de cada pueblo.

La llegada a Montuïri

Todos los grupos de peregrinos procuraran estar en los alrededores de la estación de Montuïri a las 6'30 con sus respectivas insignias sobre el pecho y sus estandartes flotando al aire. En todo deberán sujetarse a las disposiciones de la comisión receptora. Los andenes deberán quedar completamente libres para los peregrinos que vayan en tren. A la llegada de cada tren tocarán las ban-

Tant les peregrinacions al Santuari com les davallades de la Mare de Déu de la Bona Pau s'han anat repetint en el transcurs dels temps

das que se hallaren presentes i los peregrinos serán recibidos con vivas a la *Verge de la Bona Pau*. A la llegada del tren extraordinario (2) de Palma (6'30) las bandas tocarán el himno de la romería, que será coreado por todos los grupos de la peregrinación.

La entrada y Comunión general

Cantada la primera estrofa del himno de la paz empezará el desfile, a cuatro de fondo, hacia la parroquia, de todas las asociaciones de Montuïri presididas por su Orden Tercera y a continuación seguirán todos los pueblos que hayan concurrido sin dar aviso, siguiendo los que hayan notificado su presencia por el orden de notificación a la junta organizadora, cuya lista tendrá en su poder la junta receptora.

Cerrarán la gran comitiva: la orden Tercera de S. Francisco de Palma; idem la de los Rdos. Padres Capuchinos, con la banda de Montuïri; Clero parroquial; M.ltre. Vicario Capitular, S.V. (3) presidente de la Romería; Junta receptora y Junta organizadora.

Por la calle Mayor i cantando el himno de la bona pau se dirigirá la romería a la iglesia parroquial, empezándose acto seguido la misa de Comunión general, que dirá el M.ltre. Dr. Alcover (4), Vicario Capitular S.V.

La plática de comunión la dirá el Rdo. P. Fornés, Terciario Regular. Du-

rante la misa i comunión la Capilla Seráfica de Palma cantará algunos motetes piadosos con acompañamiento de armonium u órgano.

Se suplica a los Rdos. Sres. Directores que se presten para la repartición del Pan de los Angeles.

Desayuno

Después de la Misa de Comunión general se daran tres cuartos de hora para el desayuno.

Al santuario

A las ocho y media se llamará a los peregrinos con un repique general de campanas. Organizada de nuevo la peregrinación emprenderá su marcha hacia el Santuario de la Bona Pau pasando por la calle Mayor, carretera y dressera del Puig de S. Miguel.

Oficio

A las diez se dará principio a los divinos oficios. Celebrará el M.R.P. Provincial de los PP. Terciarios Regulares asistiendo de Ministros los Rdos. Directores de las hermanades terciarias de Montuïri y Porreres. El sermón estará a cargo del Rdo. P. Emilio de Vilaller, Superior de la Residencia de los PP. Capuchinos de Palma. La Capilla Seráfica de Palma cantará la Misa de Angelis en la que se desea tomen parte cuantos peregrinos la sepan cantar.

(Continúa a la página següent)

(Ve de la pàgina anterior)

Comida

Terminados los divinos oficios se daran dos horas para la comida i el descanso.

Agradables y útiles entretenimientos

Por la tarde, a las dos y media habrá un acto literario-musical presidido por el M. Ilustre Vicario Capitular S.V., en el que tomarán parte la banda de Montuiri y representantes de las Terceras Ordenes de Palma, Inca, Lluçmajor, Bunyola y alguna otra.

El desfile del Puig de S. Miguel

Los pueblos que no hayan de regresar en tren partirán del Santuario a la hora que cada uno tenga por más conveniente. Todos los que hayan de regresar en el tren extraordinario de Felanitx, a las seis deberán estar en los andenes de la estación de Montuiri. Los peregrinos que regresen con el tren extraordinario de Palma partirán de Montuiri a las siete y media. Al llegar el tren a Palma todos los romeros se dirigirán a la iglesia de los Padres Capuchinos donde se cantará el himno de la paz y la Salve Regina de Solosmes, dándose por terminada la peregrinación.

Trenes extraordinarios

La Compañía de Ferrocarriles, con la galantería ya tradicional en ella en estos casos, a pesar de las dificultades no pequeñas, originadas por la terrible guerra (5), pone generosamente su material móvil a nuestra disposición. Habrá trenes con la acostumbrada rebaja desde Palma, Inca (extraordinarios) y Felanitx. Los precios que regiran són los siguientes:

- Inca, Lloseta, Binissalem y Consell; ida i vuelta: 2'30 ptas.
- Santa Maria y Santa Eugenia; ida y vuelta: 1'90 ptas.
- Algaida ida y vuelta: 0'95 ptas.
- Felanitx; ida y vuelta: 1'70 ptas.
- Palma, Pont d'Inca y Marratxí: 2'10 pesetas.

Todos en segunda clase.

En cada departamento del tren deberán colocarse 10 peregrinos. Quedarán cerradas las listas de inscripción el 26.

Fondas

Uno de los problemas de más difícil resolución en las romerías a santuarios

algo distantes del poblado es el relativo a este punto. Pero gracias a Dios, queda también resuelto favorablemente. Habrá una fonda a cargo de D. Gabriel Sampol, fondista del mismo Montuiri que por 3 pesetas y 2 servirá unas primeras y segundas que nada dejarán de desear. Helas aquí:

1o.- Arroz-paella, escaldums, bisteck, pan, vino, sifón, postres y café.

2o.- Arroz paella, estofado, pan, vino, sifón y postres.

Nota.- En Palma los vales para la fonda deben pedirse a D. Salvador Fuster, Hnos., calle Colón, 18; tienda.

Junta de Obsequios

Para poder atender debidamente a los peregrinos, se ha formado una junta de jóvenes terciarios de la Hermandad de Palma.

A ellos deberán acudir cuantos lo necesiten. Llevarán distintivo gualda y rojo en el brazo izquierdo. Los miembros de la junta receptora llevarán distintivo blanco y azul. A ella podrán acudir cuantos la hayan menester. Habrá un pequeño botiquín.

Carruajes

1o.- Quedará suspendida la circulación de carruajes y otros vehículos rodados durante el paso de la manifestación en todo el trayecto que ésta haya de recorrer.

2o.- Se suplica a todos los que suban al Santuario en carruaje que lo verifiquen por la carretera de Manacor.

3o.- Los carruajes de los pueblos se podrán dejar a la mitad del Puig de S. Miguel, donde hay espacio para ellos o bien a lo largo de las carreteras como han ahecho otras veces.

De gran interés

Procuren los organizadores de cada pueblo: 1o.- Avisarnos con tiempo de su asistencia a la romería.- 2o.- Pasar nota al Rdo. Párroco de Montuiri del número aproximado de comulgantes que traerá, para su gobierno.- 3o.- Para los pueblos, los vales de la fonda deben pedirse al mismo señor fondista.

La Comisión Organizadora

HIMNE DE LA PEREGRINACIÓ

Tornada

Ja que en mig d'aquesta serra
l'estada tenir vos plau,
¡desterrau del món la guerra
Verge de la BONA PAU!

Estrofas

Armats del cordó i'l rosari
som de la Creu paladins
que seguim l'itinerari
de la Fé, pels vells camins.
¡Regina de Montuiri
estel radiant de l'empiri,
conduiu als pelegrins!

Peregrinación Católica-Franciscana

a Nra. Sra. de la Bona Pau de Montuiri

el día 26 de Mayo de 1916

PROGRAMA

Partida de Palma

Como de costumbre a las tres y cuarto de la madrugada se celebrará misa en las iglesias de S. Francisco y San Pedro Capuchinos y en ellas se dará la Sagrada Comunión a todos aquellos romeros que por algún motivo no pudieran esperar para hacerlo en la comisión general. A las 4 partirá el tren extraordinario deteniéndose en todos los estaciones del trayecto en que haya peregrinos que recoger.

De Inca el tren extraordinario partirá a las 4 de Felanitx, como ordinario, a la misma hora en que parte todos los días. En los demás pueblos en que no haya tren la hora de la partida la señalará la Comisión respectiva de cada pueblo.

La Llegada a Montuiri

Todos los grupos de peregrinos recogerán misa en los alrededores de la estación de Montuiri a las 6 y con sus respectivos insignias sobre el pecho y sus estandartes flotando al aire. En todo deberán sujetarse a las disposiciones de la comisión receptora. Los andenes deberán quedar completamente libres para los peregrinos que vayan en tren. A la llegada de cada tren tendrán las banderas que se hallaren presentes y los peregrinos serán recibidos con viva ¡Verge de la Bona Pau! A la llegada extraordinario de Palma (6) se darán la marcha real y acto de la Bona Pau de la romería, que se dará por todos los grupos de la gremiación.

La entrada y Comunión general

Comienza la primera estrofa del día de la paz empezando el desfile, a de fondo, hacia la parroquia, de las asociaciones de Montuiri presidiendo el Orden Tercero y a continuación girarán todos los pueblos que concurran sin dar aviso, siguien el orden de notificación a la junta organizadora, cuya lista tendrá en der de la comisión receptora.

Cerrarán la gran comitiva: La Tercera de S. Francisco de Palma de los Edo. Padres Capuchinos banda de Montuiri; Clero parroquial de la Romería; Junta receptora.

Por la calle mayor y cantando no de la Bona Pau se dirigirá la Bona Pau a la iglesia parroquial, empezando a seguir la misa de comunión real, que dará el Sr. D. F. Vicario Capitular S. V. La Plática de comisión la

Portada del programa de la peregrinación

Posau damunt nostres testes

l'arc gloriós de Sant Martí;
apaivagau les tempestes
que omplen els cors de verí.
De l'home i Déu mitjancera,
si tothom de vos l'espera,
féu vostra pau florir.

En vostres mans, ¡oh Regina!

floreix el Ceptre de Pau,
que terres i cel domina
i torna lliure (6) l'esclau.
Ofegau els crits de guerra!
Abrigau tota la terra,
amb el vostre mantell blau!

Mossèn Antón Navarro.

Guillem Mas Miralles

(1) Ningú podrà dir que no aprofitassin bé el dia.

(2) El posar en funcionament trens especials dona una clara idea de la quantitat de gent que hi devia acudir.

(3) Les sigles "S.V." volen dir "Seu Vancant", o sia el temps que la Divesi no té Bisbe nomenat, per mort del darrer o per haver-lo designat a una altra.

(4) Aquest Dr. Alcover és mossèn Antoni Maria Alcover i Sureda (1862-1932), eclesiàstic, lingüista i folklorista, conegut entre altres coses per elaborar juntament amb el seu deixeble Francesc de B. Moll el Diccionari Català-Valencià-Balear i amb el pseudònim de Jordi d'es Recó dugué a terme una recopilació de contes populars de l'illa, coneguts amb el nom de "Rondaies mallorquines".

(5) Es deu referir segurament a la Gran Guerra o I Guerra Mundial, que des de l'any 1914 al 1918 assolí Europa. El que no entenem és la repercussió que podia tenir aquest conflicte bèl·lic amb els trens de Mallorca.

(6) Com es pot veure, el mot "lliure", considerat per molta gent com a una introducció recent del català del Principat, ja era utilitzat l'any 1916.

Dos dits de seny

'Una de freda i una de calenta'

Més d'una vegada qualcú haurà dit o pensat que En Salomó porta ulleres negres o que és un vell malsolit, perquè quasi sempre sol treure defectes o veure les coses pel costat lleig.

Però perquè vegeu que en sap donar "una de freda i una de calenta", o si ve al cas no en plany dues de calentes seguides, llegiu els "Dos dits de seny" del mes passat i seguiu llegint el que teniu davant els ulls.

Fa exactament un any, en el número de febrer del 91, posava "es crit en el cel" davant el comportament dels quintos, especialment amb ocasió d'una manifestació de religiositat popular com són les beneïdes de Sant Antoni. Les seves "gamberrades" fora de to motivaren una reacció seriosa del Consell Parroquial i de moltes persones de seny. També les autoritats han "pres cartes" en l'assumpte, vetllant pel bon nom i la bona convivència del nostre poble.

Idò bé: els quintos d'enguany han demostrat un grau de civilització digne de tenir en compte, d'apluir i d'imitar. Hi ha moltes maneres d'expressar l'alegria juvenil i de fer una mica de broma sense perjudicar ni ofendre ningú; i el secret està en sebre esser oportú i original.

Pel més d'octubre del 91 comentàrem un altre tema que també ja "passava de mida": el condol dels funerals. Les sempentes i el xerratòrum que s'armava feia empegueir qualsevol, sobretot quan hi havia gent externa: devien pensar que dúiem "el dimoni dins el cos", i no el dimoni dels Cossiers, per cert, que es deixa dominar per la "Dama".

Però a la fi ens hem deixat dominar pel seny i pel sentiment de poble que, en el fons (i qualche pic tan en el fons que ni treu el nas), tots duim dedins... i alerta que no ens el trastoquin!

Montuiri és un poble que en molts d'aspectes vol presumir de progressista. Procurem progressar també en civisme, cultura, ordre, educació i capacitat de convivència. Si no, farem "caure sa cara de vergonya" als mateixos habitants prehistòrics del poblat de Son Fornés.

Salomó

Enguany, amb motiu de les beneïdes de Sant Antoni, tant els quintos com altra gent han demostrat tenir seny

La manca d'un clima apropiat

Sovint els adults emetem judicis i donam opinions sobre el comportament dels joves, i amb freqüència ens equivocam.

Fa unes setmanes vaig veure el programa de la televisió catalana "La vida en un xip", que em va despertar gran interès. La pregunta clau era aquesta: ¿Tenen dret a queixar-se els joves d'ara?

La resposta, vista des de la perspectiva dels majors, era molt senzilla: Com es poden queixar si ho tenen tot! Evidentment no tots els adults compartien aquesta opinió.

El debat fou ben interessant. Mentre els pares demanaven als joves que fossin més responsables, aquests es queixaven de la manca d'estimació i afecte per part dels pares. "Ens heu donat massa coses —deien els joves—, ens heu aficat dins una societat materialista, competitiva, individualista, i el que necessitam no és una protecció excessiva, sinó més relació, més afecte, més tendresa"...

No en el mateix programa, però sí amb la mateixa temàtica, vet aquí el que un pre-adolescent de 8è. d'E.G.B. deia als seus pares: "Pens que vosaltres quasi no parlau amb mi, només el temps de dinar i encara mirant la televisió. A mon pare el veig ben poc i quan em trob amb ell em demana: ¿Què tal els estudis? o m'envia a jugar i res més. Però mai em demana pels amics, què he fet avui, ni res de tot això".

El que és ben cert és que l'al·lot o el jove vol sentir-se important, valorat, estimat dins la família. Serà necessari crear un clima de diàleg i confiança entre tots els membres, de lo contrari serà veritat la frase lapidària que digué un professor a l'esmentat programa de la televisió catalana: "No és que el món sigui una jungla, molt pitjor, els interiors són un desert" (impressionant), la qual cosa vol dir que el que ompl el cor humà no és el tenir tot el que el cor desitja, sinó el fet d'estimar i sentir-se estimat.

Andreu Genovart

Rafel Miralles Rossinyol, regidor de festes, esports i joventut

Es va ficar dins aquesta regidoria perquè suposava un repte, però amb ganes de fer feina

En Rafel Miralles Rossinyol "Costa" és el regidor més jove del nostre Ajuntament. Sols té 25 anys i ocupa la regidoria de festes, esports i joventut. Encara és fadrí, però... festeja.

Va cursar fins a tercer de B.U.P. i actualment té els estudis de segon de Formació Professional. Ocupa un lloc de feina d'informàtica en el Consell Insular de Mallorca on, des de Montuïri, s'hi trasllada cada dia.

—¿Fa molt de temps que estàs ficat en política?

—Dins l'Ajuntament, des de les darreres eleccions. O sia que encara no fa un any.

—¿En quin partit estàs integrat?

—Fa devers cinc anys que pertences al P.P., a les joventuts.

—¿Per què et decidires per aquest partit?

—Més que res vaig elegir aquest partit per tot quant passava a Montuïri. En política, fora de Montuïri, no és que m'interessés gaire. Vaig veure que a Montuïri hi havia tasques que realitzar i vaig comprovar que la gent que m'agradava més i que em podia ajudar més, estava dins aquest partit. I així fou el perquè em vaig decidir per aquest partit.

—Com a regidor de festes, esports i joventut, ¿què et suposa esser-ho?

—Em vaig ficar dins aquesta regidoria perquè suposava un repte. Tenia ganes de fer coses, encara que hi ha empreses que per moltes ganes que en treguis, no es podran realitzar mai; perquè Montuïri és un poble molt petit i en conseqüència el doblers són els que comanden. Però en canvi hi ha altres coses que sí, que es poden fer i al llarg d'aquests quatre anys poc a poc s'aniran fent.

—En concret, ¿quina és la teva tasca com a regidor?

—Som el regidor de festes, esports i joventut. Pel que fa a festes, organitzar les de Sant Bartomeu. Ara hem duit a terme la cavalcada dels Reis i les benèdictes de Sant Antoni. A la fi d'aquest mes organitzarem la festa dels darrers dies.

EN RAFEL MIRALLES VA CONSIDERAR QUE A MONTUÏRI HI HAVIA TASQUES PER REALITZAR

—¿I de la passada nit de Cap d'Any?

—Enguany fèrem la festa de fi d'any, de la "nit vella", i per primera vegada l'Ajuntament va obsequiar el raïm als assistents. Encara que se'n va tudar molt i que molta gent el duia de ca seva, tal vegada perquè ho desconeixia o per altres motius, i que així i tot es feren crides... de totes maneres, per a un altre any ja se sabrà.

—Acabes de dir que organitzareu la festa dels darrers dies, i pràcticament ja són aquí. ¿Teniu projectat alguna cosa diferent de la dels altres anys?

—Enguany li volem tornar donar esplendor. L'horabaixa del dia 29 de febrer hi tornarà haver concurs de comparsses, carrosses i disfresses. Es concentraran en Es Dau i desfilaran pel poble. En canvi el vespre es tornarà fer a la Plaça Vella, com es feia anys passats, quan varen renéixer els darrers dies. Per altra part hem de reconèixer que a Plaça sempre hi ha gent i n'hi ha molta de la que es vol disfressar que li agrada estar més arraconada, i sembla que prefereixen la Plaça Vella. És per això que es tornarà fer allà. En principi està previst dur un conjunt, i si se'n troba un altre que vulgui venir, també, per omplir es durà. Es faran focs a la Plaça Vella i a la de les Tres Creus. I no mancarà el cercaviles.

—¿I a la Plaça Major?

—Sols el capvespre i per allots, a la Plaça Major sí, hi organitzarem un concurs de disfresses. I desitjant que sia molt animat i que hi participin els nins de les escoles i el allots un poc més grans. En canvi, a la Plaça Major, el vespre, no hi haurà res.

—Des de la teva regidoria, ¿què teniu projectat per a la joventut?

—Ara un parell de joves s'han integrat dins el grup d'Esplai. Per altra part, havien volgut canviar de lloc l'Escola d'Adults i fins fa poc es feia en el Local Jove. I allà no és el lloc que toca, perquè és per als joves. I de moment hem traslladat aquesta escola a l'edifici de l'Ajuntament, a la mateixa sala de plens. I si és necessari es traslladaran els plens a un altre dia perquè tothom pugui fer coses.

—¿I d'esports?

—Com que la infraestructura d'esports ja estava feta i hi ha el C.D. Montuïri amb tots els seus equips; hi ha bàsquet amb tots els equips... el que es fa són ajudes econòmiques a aquests clubs. També, per la festes de Sant Bartomeu, s'organitzen altres actes esportius, diferents, com per exemple aquest any passat duguérem el campió del món de "trial" i organitzàrem juntament amb l'A.P.A. carreres de cars. Es té pensat fer una milla urbana, un torneig d'escacs, competicions de ping-pong... Activitats que s'aniran fent tira tira.

—¿Teniu projectes immediats en quant a nins?

—És que tot el que acab de dir és per a nins. És a dir: si es fa un torneig d'escacs, se'n farà un per a nins i un per a grans, ja que hi haurà gent major que voldrà jugar. Però bàsicament està orientat cap als allots.

—La teva regidoria, ¿compta amb un pressupost concret?

—Sí. Cada regidoria té el seu pressupost i esper que en el pròxim ple s'aprovin els d'enguany.

—¿Consideres que manca qualche co-

(Continua a la pàgina següent)

**EN RAFEL MIRALLES
PER SANT BARTOMEU
DESITJARIA FER MÉS FESTA,
PERO S'HA DE LIMITAR ALS
DOBLERS DE QUE DISPOSA**

**ARA FORMA EQUIP DE FEINA
AMB ELS DEL SEU PARTIT,
PERÒ VOL TORNAR
CONVOCAR ELS REGIDORS
DELS ALTRES PARTITS**

(Ve de la pàgina anterior)

sa concreta a Montuïri respecte a les tres vertents que abarca la teva regidoria i no es poden dur a terme per manca de doblers?

—Moltes. I per altra part la majoria de les que feim les hem de fer sempre ajustant-nos als pocs doblers de què disposam. Sobretot les festes, que és allà on s'inverteix més. Per exemple, per Sant Bartomeu a qui més qui manco li agradaria fer molta festa i sols podem gastar doblers fins allà on n'hi ha.

—¿Hi ha qualcú que t'ajuda en la teva tasca de regidor?

—Els qui estan dins l'Ajuntament formam un equip de feina. Principalment el batle i en Raimundo són els qui més donen una mà, ja sia per experiència o per l'edat. També com a partit anam fent reunions cada mes o cada dos mesos a fi que la gent que no està dins l'Ajuntament hi pugui participar.

—Els regidors dels altres partits, ¿us ajuden? ¿Els ho demanau?, perquè són dues coses diferents.

—No els hem demanat molta ajuda perquè sembla que no estan massa interessats en ajudar. Crec que poc a poc anirem fent més feina plegats. Passa, però, que el primer any després de les eleccions... tant uns com els altres estan un poc desentrenats.

—¿Per què no els demanau ajuda?

—La veritat és que no ho sé. Així mateix per les festes vaig convocar una reunió, perquè m'hagués agradat que hi participassin tots i perquè com més són més idees surten. I no va venir ningú. I de llavors ençà faig el meu camí.

—¿Penses demanar-los més ajuda, o ja

Els nins que es disfressaren pel febrer de 1985 ara ja són majors. I també hi hagué per a ells concurs, com n'hi haurà enguany pels als qui són petits. Com igualment a la Plaça Vella aquell any hi hagué orquestra i fogueró.

ho deixaràs fer?

—Faig comptes tornar-los convocar. L'únic que es va disculpar per no poder venir fou en Joan Verger "Muret". Els altres no varen dir res. Els ho tornaré dir. I per altra part, convocar reunions i esser tot sol... per això no les faig.

—El teu partit, com a partit, ¿us ajuda o sols teniu la dels que són a l'Ajuntament?

—Em consta que si des de l'Ajuntament deman ajuda, la prestaran.

—¿Us veis amb els del partit abans d'organitzar una cosa concreta? ¿Ho tractau a nivell de partit?

—A nivell de partit, a Montuïri, sí; especialment a les reunions que tenim aproximadament cada mes.

—¿Vols dir qualche cosa més?

—Crec que sols resta parlar de la Diada Automobilística, la segona festa de Pasqua. Hi ha molta gent que participa en l'organització. Uns són del partit i altres, no. Ajuden a una o altra cosa, perquè això els agrada. Enguany, per cert, no es farà dins el camp de futbol, perquè es va adobar i pensam que no hi han d'entrar cotxes; però ja se cercarà un altre lloc on s'hi farà el que es feia en el camp de futbol. La resta serà igual.

Onofre Arbona

**FÀBRICA DE VIGUETES DE FORMIGÓ
PRETENSAT I VIBRAT**

MIQUEL SASTRE MAYOL

FÀBRICA: A SON MANERA - Telf. 64 61 49
OFICINES: Carrer Palma, 108 - Telf. 64 61 27

**MONTUÏRI
(Mallorca)**

S'ha dit que...

... no se conformaren amb robar ses llumeneres de s'arbre de Nadal, per ses festes nadalenques. Després d'haver-les reposades, dies abans dels Reis, desaparegué tot s'arbre que hi havia enmig de plaça. No se'n va sebre res pus d'ell, ni manco de qui o de quins foren es lladres... però se va sospitar.

—oOo—

... enguany foren set ses tractorades de fulles de moro que escamparen pes nostres carrers, es "quintos". Després sa gent deia: ¿per què no els ho fan retirar a ells?

—oOo—

... ¿què feien ses "quintes" amb sos globus? Vaja una manera més elegant de fer una "quintada"! Ni si fossin nins petits.

—oOo—

... ¿per què serà que es "quintos" anaven més capficats que ses "quintes"? Un contestà: "A ells saben lo que els espera."

—oOo—

... que hi estava de content es rector després de ses beneïdes de Sant Antoni! Si sempre fossin així... ¿i per què no ho han d'esser?

—oOo—

Fins i tot es nins que enguany desfilaren dins ses carrosses a ses beneïdes, oferiren una compostura mai vista. Semblava que s'havien contagiats des majors. Sa correcció i serietat en aquells moments, era sa nota dominant.

—oOo—

... Tan decents foren enguany ses beneïdes de Sant Antoni que ni tan sols se va sentir cap glosa de picat.

—oOo—

... si enguany es "quintos" feren bonda per ses beneïdes, fou, an es dir de qualcú, perquè es batle abans els havia promès un viatge a Eivissa, si se portaven bé... I n'hi va haver de betzols que s'ho varen creure!

—oOo—

... per molt tradicional que sia cantar es "padrenuestro" en castellà a l'ofici de Sant Antoni... això era en altre temps. Però, i a principis de segle, quan sa gent no parlava gens en castellà, ¿com el cantaven?

—oOo—

... quan es dimarts dematí havien de fer net lo que quedava des fogueró de Sant Antoni a Plaça, encara varen haver d'apagar molts de calius. I l'havien encès es dissabte horabaixa.

—oOo—

... què bé que varen caure es calius que el sendemà i el sendemà passat i el dimarts després des fogueró qualcú se n'endugué a ca seva! I encara en quedaren molts.

—oOo—

—oOo—

... ha estat unànime sa satisfacció des montuïrers amb motiu de s'ordre que s'ha imposat en es condol des funerals. Qui més qui manco ja estava empegueït; i ara, encara que es condol s'allargui més temps, és una cosa digna.

—oOo—

... a rel des condol, d'així com ara es fa, més d'un deia: "Quan es montuïrers volen..." I es rector i poble tots contents. (Naturalment, ningú llevarà sa pena an es familiars i amics des difunt).

—oOo—

... "sempre n'hi ha que troben ossos an es lleu". Són es que diuen que ses barres vermelles que duia Bona Pau a sa portada des número passat són catalanes i no mallorquines. I sa bandera que posen a s'Ajuntament, ¿d'on és? I sa nostra Comunitat, ¿quina senyera té?

—oOo—

... no tan sols és na Sara Montiel sa que s'ona besades an es montuïrers. També se'n va desfer de lo millor sa consellera de Cultura, Maria Antònia Munar, a sa festa des 40è, aniversari de Bona Pau. I si no, demanau-ho an En Nofre Arbona, que se deixà besar, tot satisfet, com un jovenet de quinze anys.

En Xerrim

... es jove regidor de festes enguany vol donar "sa campanada", es darrers dies. Aquest cartell ja indica desitjos de festa i sarau.

—oOo—

L'Ajuntament informa

Resum de l'acta de la sessió ordinària celebrada dia 28 de gener de 1992

SUSPENSIÓ DEL SECRETARI DE PRESTAR ELS SERVEIS A VILAFRANCA

Havent transcorregut el temps que es va concedir —més d'un any—, s'acordà suspendre i revocar l'autorització al secretari de la Corporació per prestar el serveis a l'Ajuntament de Vilafranca, si bé l'acord no tindrà efectivitat fins transcorregut el plaç d'un mes.

CONSORCI PER A LA INFORMATITZACIÓ MUNICIPAL

S'acordà provisionalment adherir-se al Consorci d'Informàtica Local, però l'acord definitiu no es prendrà fins que sigui el moment de firmar-lo.

PADRÓ DE L'IMPOST DE CIRCULACIÓ

S'aprovà el padró de contribuents de l'impost de circulació de vehicles per a 1992, el qual puja 7.016.750 ptes. i els ciclomotors, 322.000 ptes.

DIMISSIÓ DEL REGIDOR GABRIEL MIRALLES PIZA (P.S.O.E.)

Gabriel Miralles Piza presentà la dimissió com a regidor adduint motius personals derivats de la "manca de canals de participació". També afegí: "Miraré de col·laborar per al poble sense que hi hagi impediment polític". El batle l'acceptà en nom del Consistori i li agrai quant havia fet.

MOCIÓ DEL P.S.M. SOBRE PLATAFORMA CÍVICA D'AUTOGOVERN

Aquesta moció fou defensada per Pere Sampol, el qual, després d'exposar el motius per a l'autogovern, demanà l'adhesió del Ple de l'Ajuntament.

Aquest fou el resultat de la votació: Sí: 3. Abstenció: 3. No: 5.

Per tant no s'aprovà.

CANVI DE DIA I HORA DE CELEBRACIÓ DE PLENS

S'acordà que a partir d'ara els plens ordinaris es convocaran per al primer

dimars després del dia 15 del mes.

CONSTRUCCIÓ DE L'AULA D'EDUCACIÓ INFANTIL

El batle manifestà que existeix el compromís amb el Ministeri d'Educació de tenir enllestida l'aula d'educació infantil de 3 anys abans de dia 15 del proper agost.

GESTIÓ DELS IMPOSTS DE CONTRIBUCIÓ RÚSTICA, URBANA I I.A.E.

S'informà que l'Estat deixa d'assumir la gestió tributària tant per contribució rústica i urbana, com l'I.A.E. (Impost d'Activitats Econòmiques).

En conseqüència es va prendre l'acord que a partir d'ara la gestió tributària dels béns immobles se cedeix a la Comunitat Autònoma i l'Impost d'Activitats Econòmiques a l'Administració Central.

CESSIÓ A G.E.S.A. D'UN SOLAR DE CA SES MONGES

Davant la petició de GESA d'instalar un transformador com a solució per donar adequadament corrent elèctric al sector implicat, s'acordà cedir un petit solar a Ca Ses Monges per a aquesta finalitat.

CONVENI ENTRE EL PATRONAT DE LA 3a. EDAT I LA MANCOMUNITAT

A rel de la demanda d'alguns pobles veïnats, de la Mancomunitat des Pla, sol·licitant facilitar-los el menjar que s'elabora a la cuina del menjador de Montuïri, s'acordà que el se'n podran dur, abonant les despeses que ocasioni tal circumstància, sempre que això no obstaculitzi la bona marxa del menjador de Montuïri. De moment es firmarà ja un acord amb l'Ajuntament de Porreres.

MOCIÓ DEL PSIB-PSOE SOBRE EL POU D'AIGUA

En aquesta moció el PSOE demana que es faci un estudi sanitari de les

aigües a fi d'assegurar la seva potabilitat i també es contempla la possibilitat de perjudicar segones persones.

Després d'algunes disquisicions s'acorda que una vegada que s'hagi foradat el nou pou, si no es troba aigua suficient o està contaminada, abans de començar una segona perforació es constituirà una comissió a fi que estudiï el lloc més adient per dur-lo a terme.

MOCIÓ DEL P.S.M. SOBRE EL CARRER PERE CAPELLA

Toda vegada que algunes voravies del Carrer Pere Capella estan freqüentment impedides, es demana que es retiri el material que hi ha depositat. S'accepta la petició.

MOCIÓ DEL P.S.M. SOBRE INTERPRETACIÓ D'HIMNE

El P.S.M. proposava suggerir al Consell Parroquial que a la celebració de la processó de l'encontre del dia de Pasqua, en lloc d'interpretar l'himne nacional espanyol, per la banda de música, s'oferesqui l'himne de Montuïri "Flor de Murta".

Després d'algunes disquisicions, Pere Sampol va retirar la moció.

PRECS I PREGUNTES

Mateu Ginard (PSM) pregunta: ¿Quin pla segueix la màquina de neteja de voreres i quants de dies treballa?

Contesta: Segueix un ordre i treballa durant quinze dies.

Pere Sampol (PSM): ¿Quant ha costat a l'Ajuntament la subvenció a la 3a. Edat per assistir a l'espectacle de Sara Montiel?

(Es contestarà complidament en el pròxim ple ordinari).

Mateu Ginard (PSM): ¿Quins són els camins que està programat asfaltar durant l'any 1992?

R: S'arreglarà el de Can Pellusco. Els altres, no se sap, ja que depèn de les possibilitats del C.I.M.

El projecte per a la il.luminació exterior de l'església, redactat

LA IL.LUMINACIÓ DE L'ESGLÉSIA

La il.luminació ornamental de la nostra església i que fa prop d'un any va acordar l'Ajuntament en ple, va per bon camí. L'enginyer ja ha redactat el projecte, el qual contempla tres línies: Una amb 8 projectors que il.luminarien la cúpula del campanar, el mateix campanar i el Roser. Una altra, amb làmpades de sodi d'alta pressió, que il.luminaria la base del campanar i la façana principal. I una tercera, que il.luminaria la façana lateral de l'església.

Aquest ambiciós projecte supera els dos milions de pessetes, però... tot és possible si se disposa d'ajudes.

DISSERTACIÓ DEL PARE MARTORELL

A la Sala Magna del Cercle de Belles Arts de Ciutat, el passat 29 de gener el nostre paisà, el músic pare Antoni Martorell, va dissertar sobre el tema "Mozart i la seva expressió religiosa".

Enhorabona per l'èxit que tengué.

LA VENGUDA DELS REIS

L'arribada dels Reis Màgics d'enquany així com el repartiment de joguines damunt el graons fou un acte tan simpàtic com el d'anys anteriors, i possiblement amb l'experiència recollida encara va sortir millor.

Que hi estaven de contents aquells infants quan rebien el regal que tant havien somniat!... I de mans d'un rei des del mateix trono!

La multitud que s'hi abocava, la banda, el coets, la rebuda, els pages, les carrosses... tot un espectacle digne per a uns infants que en la seva innocència viuen un món il.lusori.

CANVI DE DIRECTOR DE L'OFICINA DE LA BANCA MARCH

El qui els darrers anys havia estat director de l'oficina a Montuïri de la

L'original manera de presentar alguns animals a les beneïdes de Sant Antoni, les donà un aire simpàtic i graciós

Banca March, Bartomeu Miralles Tous, va cessar a final d'any, per dedicar-se a negocis particulars.

L'ha substituït Sebastià Alzamora Rubí, natural de Petra, que abans treballava a l'oficina de Santanyí. És casat, amb dos fills i acaba de fixar la residència a Montuïri, al carrer del Vent.

BENEIDES DE SANT ANTONI

Les beneïdes de Sant Antoni d'enquany marcaran un fita si consideram les que havíem presenciat durant aquests darrers 10 ò 20 anys. Es podrien sinte-

titzar amb dues paraules: "Foren dignes" Així com pertoca.

Animals de tota classe, bestiar petit i gros, carrosses amb nins i amb persones majors, la majoria d'elles amb respresntacions plàstiques... i també les carrosses dels "quintos" i de les "quintes", però una per a ells i l'altra per a elles.

I el rector beneïnt i algunes gloses més o manco encertades, però... no es destriaren els populars glosadors d'antany. Un altre any serà. Però que quedi constància que la gent se'n tornà satisfeta d'haver presenciat unes beneïdes decents.

Restaurant
Café Carbone

(DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES

Ctra. Manacor, km. 28 - Telf. 64 65 04 - 07230 Montuïri

BONA ACOLLIDA DEL NÚMERO EXTRAORDINARI

El número del passat mes de gener de **Bona Pau** fou, com havíem promès, extraordinari. Tant en contingut com en presentació i com en extensió. Els nostres lectors, per les notícies que ens han arribat, l'han acollit molt bé, l'han enaltit en la major part i, dins les nostres possibilitats, consideram que férem tot quant poguérem perquè fos així. I a un grapat de persones s'ha d'atribuir el que sortissin aquelles fotos tan antigues. D'aquí volem agrair la col·laboració de tots.

COMUNICAT DEL CONSELL PARROQUIAL

Satisfacció per les beneïdes i el donar el condol

El Consell Parroquial de Montuïri vol fer constar la seva satisfacció i agrai-

ment per la resposta positiva que ha tingut enguany el seu Comunicat publicat a **Bona Pau** sobre les beneïdes de Sant Antoni.

Tercera Edat

Durant el passat gener i organitzat per l'Associació de Majors de Montuïri, s'han realitzat dues sortides que les podríem qualificar d'interès artístic.

AL PRINCIPAL

Dia 3 de gener quasi cent persones de Montuïri pogueren gaudir de l'actuació en el Principal de Ciutat, de l'espectacle de "Sara Montiel". Tots els qui hi anaren aquell horabaixa tornaren satisfets. Sols hagueren de pagar l'entrada ja que l'Ajuntament els va obsequiar amb el desplaçament.

L'OBRA D'EN XESC FORTEZA

També va atreure l'atenció d'un bon grapat dels nostres majors. No foren tants, però sí els suficients per omplir un autocar el dia de Sant Antoni, dia 17. Es va demostrar, com anys anteriors, que les actuacions d'en Xesc Forteza atreuen un bon nombre de gent gran, que es delecta veient com artísticament treballa aquest personatge.

I els diaris de Ciutat així com també algunes ràdios se'n feren ressò, motiu pel qual rebérem felicitacions d'aquí i d'allà.

Amb la bona participació, qualitat de les carrosses i comparses i nombre i varietat d'animals que es portaren a beneir, es va demostrar que és possible compaginar el sentit de festa amb el bon gust i la tradició.

El Consell Parroquial vol aprofitar també per agrair l'acollida favorable i eficaç que han tingut les noves normes entorn de la manera de donar el condol en els funerals.

Quan hi ha bona voluntat i col·laboració, tots hi sortim guanyant.

Montuïri, 28 de gener de 1992

¿UNA ALTRA EMPRESA A MONTUÏRI?

Sembla que l'empresa de pells "Munper", actualment instal·lada a Inca, està estudiant la possibilitat d'establir-se en el Pla de Mallorca i concretament a Montuïri, prop dels Creuers.

El batle va manifestar, tot i considerant la possibilitat de generar aquí nous llocs de feina, estar disposat a donar tota classe de facilitats, i més havent-se declarat d'interès social més de 70.000 metres quadrats de superfície.

BANCA MARCH

Carrer Major, 26

Telèfon 64 60 55

MONTUÏRI

Jerònia Sampol Mayol "Sampol", una dona inquieta i activa

Na Jerònia Sampol Mayol, molt coneguda dins el nostre poble, és atenta, com lògicament toca esser-ho regint el tipus de negoci que duu de cara al públic. Però el que pretenim dir, és que també el seu comportament normal amb les persones que l'enrevolten —a part de les relacions comercials—, un dels detalls que la caracteritzen, és la seva simpatia.

En l'activitat comercial a què es dedica, és precisa en les seves observacions, i se li nota una professionalitat.

La seva figura senzilla i estilitzada, es mou activament, ja sia agranant la carretera, com manejant el mobiliari o els articles d'art i artesanía que té exposats a la venda.

Ens consta que per decorar un pis o qualsevol casa d'estar, té l'experiència i el bon gust més que suficients per defensar-se tota sola.

Des que comença el dia fins que acaba, la seva activitat és constant.

Quan parla amb les persones, té un mode molt especial d'avançar el cap imperceptiblement, deixant d'un mode molt peculiar els seus ulls molt oberts i nets, dirigits cap al seu interlocutor. Es diria que també parla amb ells.

Apricia la bellesa d'una pintura quan el del seu costat no ha tengut temps d'estudiar-la.

L'experiència i la sensibilitat fan de na Jerònia —com hem dit abans— una professional a la que se li pot consultar qualsevol problema damunt la decoració de la nostra llar.

Té vocació per la feina que fa —cosa rara en els nostres dies— i, segons diu ella, no canviaria la seva professió per cap altra.

Es casà el 3 de juny de 1971 amb en Gabriel Mateu Socías "Rei". Té un fill i una filla, en Joan i na Margalida Antònia, de 10 i 8 anys respectivament.

—¿Ens pots dir, Jerònia, quina fou la primera feina, la primera ocupació que tengueres?

—A l'edat de 14 anys, abans que s'automatitzàs el servei telefònic, ja ocupava la plaça de telefonista a la casa de la

Es dedica a mobles, quadres, decoració, restauració, exposicions... i ara pertany al Consell Parroquial

meva padrina, al carrer de Jaume II. Allà hi havia la central telefònica. Vaig ocupar-me del telèfon públic durant més de deu anys.

—¿Com t'iniciaries en el negoci dels mobles i dels quadres?

—El meu pare, que era fuster, ja es dedicava als mobles. Es posà malalt i jo el vaig reemplaçar en quant es refereix als mobles abans dits.

—¿Quin tipus de mobles estan ara de moda?

—Els clàssics tenen molta acceptació, però els que criden molt l'atenció i estan de moda, són els d'estil mallorquí, en especial el canterano de marqueteria.

La nostra interlocutora és ràpida en les contestes. Precisa i detalla les característiques dels mobles o altres articles que ofereix al públic i gaudeix quan especifica i senyala la seva qualitat. Es nota que sap valorar això que duu entre mans.

—Estam parlant de mobles. ¿Et dediques també a la seva restauració?

A la cara de na Jerònia s'hi reflexa el gest d'una persona que té una aspiració, un desig que li és impossible complir.

—Ja m'agradaria dedicar-me personalment a la restauració —ens contesta—, però em manca temps, per a això i per a altres coses. Has de tenir en compte que a més del negoci he d'ocupar-me de la meua família. Ten present que moltes vegades és fosca negra i estic amb el cotxe damunt la carretera cap a Manacor, i que també emmarcam quadres.

—¿On vas generalment a restaurar els mobles?

—Puc anar a Manacor, Algaida o Sineu. En aquest darrer poble es fa molt bé el treball de restauració. Naturalment a Ciutat també hi ha bons professionals.

—¿Per quins tipus de mobles es decideix la gent a l'hora de comprar?

—En general he de dir que els mobles que més es venen són els que tenen els preus mòdics, però he d'afegir que tenen estil.

—¿Ens pots dir quin temps fa que et dediques als mobles?

—Fa més de vint anys i he de senyalar que m'agrada molt aquesta classe de feina.

—Observam que ets aficionada a la pintura —li deim fent un gest ample amb la mà i senyalant les parets de l'habitació saturades d'obres pictòriques—.

Na Jerònia somriu quan ens contesta.

—El dibuix i la pintura sempre m'han agradat molt. A rel del negoci dels mobles vaig tenir ocasió de tractar amb pintors importants i aconseguir qualche exposició a ca nostra.

—¿Com reacciona la gent del nostre poble davant una obra pictòrica d'una certa importància?

—No vol dir que les hagin de comprar
(Continua a la pàgina següent)

(Ve de la pàgina anterior)

a ca nostra, però comencen a comprar quadres d'una certa categoria. Els agrada també una bona reproducció i les litografies. Avui es posa molt d'esment en comprar un quadre. El volen de qualitat, especialment la gent jove. L'interès cultural per la pintura va en augment dins Montuïri.

—¿Pots dir-nos quina escola o quin tipus de pintura és la que més t'agrada?

Na Jerònia inicia uns lleugers moviments amb el cap, de dreta a esquerra amb signe de negació i una mitja rialla a la boca, quan ens contesta:

—Els quadres que més m'agraden no els puc comprar. L'escola que admir és l'impressionisme, especialment les obres del pintor francès Monet. Però de cada dia m'interessa i m'agrada més l'art abstracte. Uns altres artistes que admir al màxim són en Picasso i en Dali, d'un altre estil. A això ho admir, no es pot comprar.

—Posem els peus en terra, Jerònia, i davallarem d'aquestes altures. Entre nosaltres també tenim bons artistes. ¿Ens

NA JERÒNIA SAMPOL OPINA QUE BONA PART DE LA GENT NO ÉS CONSCIENT DE LA IMPORTÀNCIA NI DEL TREBALL DEL CONSELL PARROQUIAL

pots dir quins pintors d'un cert prestigi han exposat a ca teva?

—Mira: aquí hi han exposat en Santiago Merino de la Cruz, Antonio Manzanares, Miquela Nicolau, Sitges Febrer, Catalina Sastre i també en Puigserver Lara.

—¿Qui t'agradaria que exposàs a ca teva?

—Na Margalida Mateu —contesta tot d'una—. Els seus retrats i les seves flors al "pastel" són excepcionals.

—Fora de la pintura, ¿has fet altres exposicions?

—Sí; na Jean exposa aquí les seves ceràmiques; que no importa presentar, ja que és unànime l'opinió de que són extraordinàries.

—Passem a un altre tema. Sabem que recentment has estat elegida i formes part del Consell Parroquial. ¿Quina

impressió t'han produït les primeres reunions?

Abans de contestar, avança imperceptiblement el cap, i amb els ulls molt oberts, que sembla ens miren per damunt la muntura d'unes ulleres invisibles, respon:

—Mira; jo tenc molta feina, però quan em varen elegir vaig acceptar perquè qualcú s'ha d'ocupar també d'aquestes coses. Em vaig sentir obligada. Les primeres reunions no em sorprengueren massa, ja que estava dins una comissió i coneixia l'ambient.

—¿Et sembla que el poble reconeix el treball que està realitzant el citat Consell?

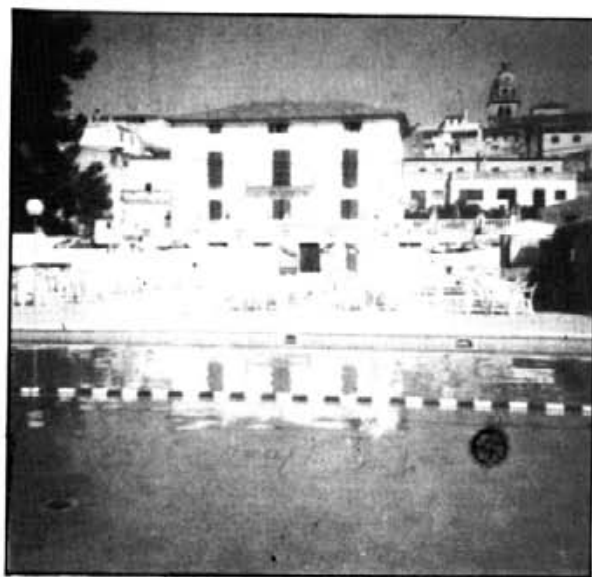
L'opinió de na Jerònia no es fa esperar.

—No. Opín que bona part de la gent no és conscient de la importància que té

(Continua a la pàgina següent)

RESTAURANT

ES DAU

CUINA INTERNACIONAL
PLATS MALLORQUINS
MENJADOR
PISCINA
TERRASSA
FÀCIL APARCAMENT
PREUS ECONÒMICS

Avda. Es Dau s/n Telf. 64 62 80
MONTUÏRI (Mallorca)

SEGONS JERÒNIA SAMPOL, AL POBLE HI MANCA AMBIENT CULTURAL, UNA SALA DE CINEMA, QUE ELS MAJORS DESCOBRESQUIN LA BIBLIOTECA PÚBLICA...

(Ve de la pàgina anterior)

el Consell Parroquial ni del treball que realitza.

—De totes les festes que es fan al poble, ¿quina és la que més t'agrada?

—Totes m'agraden, també la fira...

I aquí s'atura na Jerònia per ajuntar les mans, i posant cara d'infant gojós al màxim, continua:

—... Però la festa de Sant Bartomeu és única.

Estàvem indecisos, dubtant entre fer o no una pregunta a na Jerònia. Però a la fin ens decidim, mig en broma, mig seriosament.

—Això que ara anam a preguntar-te tal volta ho trobis fora de lloc. ¿Ens vols dir que opines de la festa dels "quintos" el dia dels Reis i del mode que "decoraren" la Plaça Major?

Na Jerònia amb un gest ràpid i amb cara d'espant es col·loca les mans davant la boca, però es posa a riure quasi al mateix temps quan ens contesta a dures penes i baixet.

—Tal vegada es passaren un poquet. Jo no som "quinta", però en aquesta edat és comprensible.

No podem evitar riure tots i fer uns quants comentaris que no vénen al cas.

Cartas al director

LES SUBVENCIONS A LA TERCERA EDAT

Ningú qüestiona les atencions que es mereixen els nostres majors, bé s'ho han guanyat. Els ha tocat viure anys de privacions i necessitats i és ben just que la societat intenti donar-los les majors atencions. Però una cosa és que les institucions creïn els serveis bàsics, una jubilació digna, una atenció sanitària suficient, uns locals adequats, activitats culturals i esportives, etc., i l'altra que es subvencionin indiscriminadament tota casta d'activitats, més quan les institucions estatal, autonòmica i municipal, tenen greus problemes de finançament i han de pujar els impostos amb excés.

El cas que m'ha duit a escriure aquestes línies és la subvenció del batle de Montuiri als nostres majors per assistir a la funció de Sara Montiel al Teatre Principal de Palma. No tinc res en contra de l'artista, però està clar que aquesta funció no es pot qualificar d'acte cultural, simplement és un espectacle de varietats, un divertiment.

Idò bé, la meua opinió és que l'obligació de l'Ajuntament amb els majors és la d'oferir-los uns bons serveis i facilitar-los l'accés a actes culturals, promoció d'activitats esportives, etc. Però l'obligació amb els contribuents és la d'invertir els impostos en aquelles coses que són realment necessàries. En aquest sentit el patrocini o subvenció d'un concert de bona música, una exposició, una

obra de teatre, es pot considerar una necessitat cultural, però no així un espectacle de varietats.

Sé que manifestar aquesta opinió no és gens electoralista, però com a contribuent i com a representant dels montuïrers em veig obligat a expressar-la, encara que sols serveixi per demostrar que no tots els polítics som iguals i que si alguns utilitzen el seu càrrec en profit personal, és perquè la societat així ho vol.

Pere Sampol i Mas

Regidor de l'Ajuntament de Montuiri
pel PSM-Nacionalistes de Mallorca

—¿Les teves aficions?

—M'agrada molt el teatre, el cinema, la música i la platja.

—Tu ets jove, però no podem evitar fer-te una pregunta: ¿Què enyores del temps passat que encara has viscut?

—No puc oblidar el temps del cinema i el multitudinari passeig dels diumenges el vespre a plaça. Han d'haver-ho viscut per notar la seva mancança.

Hi ha un deix d'enyorança en la seva resposta.

—Una pel·lícula que causà impacte en tu?

—"Esplendor en la hierba".

—¿Què fa falta al poble segons tu?

Aquí la nostra interlocutora s'ha posat seriosa. Per uns moments, quan ha començat la seva resposta, tenia el posat d'una persona més major.

—Al poble li fa falta, direm, un poc d'ambient cultural per a la joventut. Manca una sala de cinema; sé que possiblement no seria rendable, però fa falta. I seria bo que els majors descobrissin la Biblioteca Pública.

Les respostes són encertades i concretes. Estam d'acord.

Una visita interromp la nostra conversa. És l'excusa per acomiadar-nos. Ja al carrer, encara ens continua la impressió d'haver descobert una persona activa, entusiasta, sensible i enamorada de la seva feina.

Miquel Martorell Arbona

FIAT MOTOR
ES PLA FIAT

VENDA I TALLER
MECANIC DE TOTA
CLASSE DE COTXES

RAFAEL ROSSELLÓ NICOLAU

C/ Emili Pou, 36

Tlf. 64 65 75

Montuiri

La Sala d'Actes de l'Ajuntament fou insuficient per donar cabuda a tantes persones que volien participar a l'homenatge. En primer terme, davant la presidència, s'hi assegueren els "rectors dels 40 anys" i també el pare Martorell, fill il·lustre del poble. Abans, a l'església, l'agrupació "Flor de Murta" dansà l'oferta. I ja després de l'acte, a la carretera del Puig, foren descoberts el monolit i la placa per la Consellera de Cultura i el President del Consell Insular.

La celebració del quaranta aniversari, una manifestació de goig popular

LS ACTES DEL 40è. ANIVERSARI

Tots els actes que se celebraren el matí del diumenge 26 de gener varen vestir tots ells una especial brillantor registraren l'assistència de nombrosos montuïrers que volgueren sumar-se a l'homenatge que el poble retia a la nostra revista.

Tal com estava programat, començaren els actes amb una missa concelebrada pels capellans que al llarg d'aquests anys han estat rectors de la parròquia: Bernat Martorell, Jaume Cabrer, Guim Rigo, Miquel Lliteras, Tomeu Muler, Andreu Genovart i Pere Orpí. Els acompanyà el músic i frare montuïrer Antoni Martorell i no hi pogué assistir el Vallespir per impossibilitat física.

A l'església presidien les autoritats de la vila, encapçalades per la regidora de Cultura del Govern Balear, Maria A. Anar en representació del President, Joan Verger com a President del Consell Insular de Mallorca.

La coral Mont-Lliri interpretà encertadament la missa "Mater Amabilis" del pare Martorell i l'agrupació "Flor de Murta" va ballar l'oferta. Tot dins una església totalment plena de gent.

L'ACTE D'HOMENATGE

L'acte central se va celebrar a la sala d'actes de la casa de la vila. Va obrir les

intervencions el batle Joan Antoni Ramonell, el qual va manifestar el públic reconeixement —propi i de l'Ajuntament— cap a **Bona Pau**.

Després parlà Bernat Martorell, el rector que va fundar la revista l'any 1952. A la seva intervenció, plena d'anècdotes i records, va explicar el perquè del naixement de **Bona Pau** i
(Continua a la pàgina següent)

A L'ENTORN DE L'HOMENATGE

Bona Pau, més montuïrera

Tothom sap que els qui hi escrivim no cobram res, ni tampoc els qui l'administren, ni les 18 dones que desinteressadament la reparteixen. Ans al contrari, qualche vegada hi hem hagut d'afegir de la nostra economia.

I tot perquè Montuïri disposi d'un medi escrit, de difusió, de tot quant passa a la vila. Així consideram que feim poble mentre pretenim complir un constant desig: que hi hagi pau: **Bona Pau**.

Hem dit més enrera que són els lectors els qui ens han d'examinar, els qui han de manifestar el seu recolzament envers la nostra revista. Ja és un fet simptomàtic haver arribat als 40 anys d'editar, mes rera mes, **Bona Pau** i haver rebut sols qualche esporàdic alè o mostra de satisfacció per tot quant suposa fer-la. Són pocs els qui valoren el seu contingut... Quasi ningú pensa en aquest monument no moridor que llegarem al poble de Montuïri i que les futures generacions el sabran valorar molt més que les d'ara. Basta veure com s'aprecien els números de fa 30 o 40 anys. I d'aquí a cent... Els néts dels nostres néts podran disposar d'un monument escrit que conté particularment la història de Montuïri del segle XX. I serà ver, perquè encara que iniciarem el marinatge a la meitat d'aquest segle, **Bona Pau** poc a poc a anat inserint tot quant va ocórrer durant la primera meitat del segle, i encara més enrera. Ens ho han contat els homes i dones que nasqueren a principis d'aquest o a la darrerria del passat, i ho hem transcrit per a **Bona Pau**. I així, repetim, romandrà per generacions i generacions.

L'homenatge que avui ens ret el poble ens afalaga, ja que el consideram com el reconeixement públic de la nostra tasca —dels qui escrivim **Bona Pau**— i valoram en tot quant val i suposa aquest ample reconeixement d'un poble encapçalat pel seu Ajuntament, cap a una publicació que si sempre ha estat de Montuïri, avui, amb motiu d'aquest esdeveniment, se sent més montuïrera, íntimament inserida en el poble que fa 40 anys la va veure néixer i per a la que desitjam tants anys de vida que no la vegem morir mai.

Onofre Arbona

Nota: Aquest escrit correspon a quatre fragments del parlament que pronunciarem a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, el passat 26 de gener amb motiu de l'homenatge que ens reté el poble amb motiu del 40è. aniversari.

A l'esquerra, el monolít que perpetuarà la recordança dels qui construïren la carretera del Puig. I damunt, el moment que la Consellera Maria Antònia Munar havia de fer entrega al nostre director de la placa d'argent, premi a una labor de 40 anys.

La celebració del 40 aniversari

(Ve de la pàgina anterior)

l'atreviment que representava en aquells anys l'edició d'un fulletó parroquial imprès. Reconequé les dificultats que va trobar per redactar, ja que els tres primers números foren simples còpies d'escrius ja editats. Però també digué que "la revista **Bona Pau** va néixer amb la intenció que la veu de l'Església pogués arribar, pels anys 1952, a les cases d'aquells que no assistien a missa" com també va reconèixer públicament que si **Bona Pau** ha arribat tan enfora i ininterrompudament és gràcies a la feina del seu director Onofre Arbona i d'un poble del qual va aprendre moltes coses en la seva època, com a capellà de la parròquia..

El director, Onofre Arbona, féu referència als aspectes històrics i polítics, així com a les dificultats experimentades perquè cada mes sortís **Bona Pau**. Va revelar que en uns moments en què havien aparegut crítiques en contra, un rector havia suggerit la seva desaparició, així com també féu notar que la seva redacció en català, fa onze anys, havia ocasionat algunes baixes de subs-

criptors, si bé després, poc a poc, s'han tornat donar d'alta. I després de considerar que feim poble amb la revista, en Nofre Arbona acabà senyalant que els grans beneficiats són aquelles persones que la reben fora, ja que així poden estar ben informats dels esdeveniments de la vila, així com que s'ha convertit en el document històric no sols dels quaranta anys, sinó també d'èpoques anteriors, al reproduir aspectes relacionats amb la història de Montuïri.

Va tancar el capítol d'intervencions a la casa de la vila Maria Antònia Munar la qual, després de considerar quant significa per a la cultura d'un poble el poder disposar d'una revista com aquesta, va felicitar els seus fundadors, els qui han fet i fan la revista i també el poble que amb la seva lectura li dona suport de continuïtat.

EL DINAR DE GERMANOR

El dinar del migdia va suposar una trobada no sols amb tots aquells que d'una o altra manera estan relacionats amb la revista, sinó també amb nombrosos montuïrers que s'hi volgueren sumar i hi estan interessats. El menjador del

restaurant "Cas Carboner" pàcticament estava ple, on s'hi havien reservat 157 llocs per menjar.

A l'acabament, parlà el President de la Premsa Forana de Mallorca, Carles Costa, felicitant **Bona Pau** per aquest esdeveniment; el President del Consell Insular, Joan Verger, també manifestà el seu reconeixement, sobretot com a montuïrer, cap a **Bona Pau**, animant-nos per la continuïtat de la publicació.

Finalment la Consellera Maria Antònia Munar, entregà al nostre director, entre els aplaudiments del públic, una placa de plata encapçalada amb l'escut de Montuïri, que diu així:

"L'AJUNTAMENT DE MONTUÏRI a D. ONOFRE ARBONA MIRALLES per la seva labor com a Director de la revista BONA PAU durant quaranta anys.- Montuïri gener de 1992".

* * *

Ja sols resta agrair a tots els qui han fet possible aquesta celebració, i d'una manera particular a l'Ajuntament, el seu esforç i interès i fer vots perquè els bons desitjos manifestats aquest dia siguin realitat. I per molts d'anys!

Gabriel Gomila

En el moment de l'homenatge ocupaven la taula presidencial Bernat Martorell, fundador de BONA PAU, Joan Antoni Ramonell, batle de Montuïri, Maria Antònia Munar, Consellera de Cultura, Joan Verger, President del Consell Insular i Onofre Arbona, director de Bona Pau

El batle, en nom del poble, manifestà un total reconeixement públic i d'agraïment a la tasca feta per BONA PAU durant aquests anys

Avui en dia estam acostumats a veure com les diverses institucions, tant polítiques com financeres, socials, etc. promouen de cada vegada més noves iniciatives culturals, d'esplai, esportives, etc.

Moltes d'elles duren lo que en bon mallorquí deim: "de Nadal a Sant Esteve" i això és perquè hi manquen una sèrie de coses que aquelles institucions mai poden donar.

La primera de totes i a la vegada la més important, és el contingut humà d'aquestes iniciatives. La capacitat de treball, la voluntat de fer-ho bé, la responsabilitat, el coneixement clar dels objectius i altres qualitats per l'estil són imprescindibles.

Però això no és tot. La segona condició imprescindible és la perseverança, és

a dir, la continuïtat, el no tenir com també deim en mallorquí, "en vestida de cavall i arribada d'ase". Aguantar un nivell de qualitat exigible i intentar elevar-lo de cada dia més, són els principals fruits d'aquesta virtut.

Pens que a Montuïri ens podem considerar afortunats amb aquest aspecte, perquè aquesta mateixa perseverança i tenacitat ens ha permès tenir una de les millors bandes de música de Mallorca i podem brevetjar d'esser l'únic poble de l'illa que ha mantingut la dansa dels Cossiers ininterrompudament fins ara.

Bona Pau n'és un exemple clar d'això que deim. Partint també d'una institució —en aquest cas religiosa com és l'Església— ha passat d'esser un full parroquial a convertir-se en el receptor i també emissor de les notícies de més rellevància del poble en tots els seus

aspectes (social, polític, econòmic, esportiu, etc.) i amb els apartats com les entrevistes aconseguix que tinguem coneixement del que pensa la gent de Montuïri, quines són les seves inquietuds, problemes o desitjos.

Estar "al pié del cañon" durant quaranta anys és realment difícil i molt lloable. És un fet que mereix per part meua en particular i de l'Ajuntament que avui represent, un total reconeixement públic i d'agraïment per la tasca feta durant aquests anys.

Per acabar, tan sols recordar al director de Bona Pau i als seus col·laboradors que les portes de l'Ajuntament estan obertes per tot el que hagin de menester, i que poguem seguir celebrant aniversaris com aquest, molts d'anys.

Joan A. Ramonell
Batle de Montuïri

Valuoses opinions sobre BONA PAU coincideixen en un desig: continuïtat

Maria Antònia Munar
Consellera de Cultura

És realment d'admirar que un poble com Montuïri hagi pogut tenir i mantenir durant 40 anys una revista... Tots els qui heu col·laborat, heu tingut una tasca important... Vull donar l'enhorabona al poble de Montuïri perquè sou un poble gran. Pensau que una revista és difícil de fer, que té molta importància aquesta trajectòria, però una revista no té cap sentit si no té un poble i unes persones que la vulguin llegir i vulguin la seva continuïtat. Així que, en nom de tot el Govern i en el meu propi... enhorabona per haver estat capaços de tot això.

(Del seu parlament)

Joan Verger
President del Consell Insular

Sempre he llegit la fulla de la Bona Pau, fins i tot els anys que estava a Barcelona. Demanava als meus pares que me l'enviassin perquè és un resum, i sobretot aquests darrers anys, del que està passant al nostre poble i per tant, és una revista que interessa a tots els montuïrers, sigui allà on sigui. Crec que s'ha donat una passa important i hem d'estar satisfets del camí que ha pres Bona Pau.

Bartomeu Tauler
Rector solidari

Al marc d'aquesta celebració hi presentem l'ofrena dels 40 anys de la nostra publicació montuïrera Bona Pau, que començà amb un simple full l'any 52 i ara ja surt al carrer amb la satisfacció pròpia d'una revista adulta, popular, digna, variada i oberta. Que, com escrigué el senyor Bisbe, sigui també tan evangèlica i estimuladora per a la comu-

*Al costat de la
cova celada,
una placa
d'agraïment
recordarà
l'ofrena
i l'impuls*

nitat parroquial.

(De l'homilia del dia de la festa dels
40 anys).

Carles Costa
President de la Premsa Forana

En nom de la Premsa Forana de Mallorca, que m'honor en presidir, vull donar els molts d'anys a aquells que ja fa quaranta anys varen fer la fulla de la Bona Pau i a tots els que la feis possible avui, perquè surti al carrer, amb aquesta presentació tan bona que té i amb aquest contingut tan sucós. A tots, molta enhorabona i molts d'anys!

Bernat Martorell
Fundador de Bona Pau

Em vaig llançar a fer la fulla de la Bona Pau perquè allà on estigués de rector volia que hi hagués una fulla parroquial. Quan vaig demanar la cooperació d'una parella, tots es varen retgirar. No es negaren però...jo, caparrut, vaig dir: "No, senyor, ha de sortir la fulla de la Bona Pau". Però: ¿que va sortir? Si mirau les tres primeres fulles veureu que tot és copiat, que no hi ha cap paraula meua... Per tres fulles, dir-me fundador, és un poc ridícul, però... Llavors, especialment amb en Nofre Arbona davant, vàreu tenir compassió i vàreu dir: "això ha de seguir", perquè vàreu veure que seria convenient. I us vàreu llançar. I veureu que a partir de la quarta, la cosa ja comença a anar bé...

Volia que amb una fulla arribàs a

totes les cases el missatge cristià i que fos una comunicació que arribàs allà on hi havia un montuïrer...

Jaume Cabrer
Canonge i antic rector

Fou una decisió meua, personal, de continuar, que vaig prendre quan vaig arribar aquí per succeir don Bernat. Si no, això s'hagués acabat.

Andreu Genovart
Redactor i rector solidari

No sé si la meua opinió pot ésser molt objectiva, perquè, com se sap, hi col·labor cada mes. Un article firmat i altres cosetes que també hi faig i que no duen firma. Pens que és una revista que volem que sigui oberta. Oberta al poble, que sigui de la parròquia, però oberta al poble, aquí on tothom hi pugui dir la seva opinió. I crec que ha fet un servei durant aquests anys, i esper que el continuarà fent per als que vénen.

Pere Orpí
Actual rector de Montuïri

Quaranta anys de subsistència és tot un mèrit. Actualment estam en un bon moment perquè hi ha tot un grup de col·laboradors que fan bastant feina. I clar, el veure que la revista surt bé, que la gent l'accepta i l'acull, això és un estímul a continuar. Pot durar quaranta anys més, i tant de bo que tots ho vegem.

Maria Antònia Rigo

EL MEU MIQUEL "PIERES"

La figura de Miquel Miralles i Monserrat sura obstinadament optimista com la d'un home de bé o com la del mestre que amb una aixecada de cellu feia callar de cop els al·lots

En Miquel Miralles i Monserrat era molt conegut dins Montuïri, i a més a més la seva llarga malaltia, de més de 20 anys, havia fet que molta gent s'interessàs pel seu estat. Havia exercit de mestre a l'escola parroquial de la Sala Mariana i d'aquí que la seva influència damunt moltes persones es feia notar.

Va néixer a Bons Aires el 25 de juliol de 1918 i morí el 15 de gener passat. Tenia, per tant, 73 anys.

Del seu matrimoni amb na Francisca Fiol Fornés nasqueren dos fills, ara també casats: en Francesc i na Bàrbara.

Els qui llegequin les següents línies del nostre radactor i fillol del ressenyat, tendran una correcta visió, se n'adonaran perfectament de la personalitat i professionalitat d'en Miquel "Pieres".

Els humans, ingenus, curts que som, no ens arribam a acostumar a la mort. I, tanmateix, la Mort és decididament democràtica, mirau per on. I sort que és així, perquè si pogués haver-hi parts i quarts n'hi hauria més d'un que es desteixinaria i faria de tot per sortir-se'n com a excedent de cupo o per fill de viuda.

Que ningú no s'escandalitzi de les meves reflexions. Sé per què les faig iestic segur que des del més enllà en "Pieres", amb la seva rialla franca o el seu somriure inefable, em riuria la gràcia. Sí, en Miquel "Pieres", el meu cosí, el meu padrí de fonts, és mort. Això s'ha acabat. Vull dir que s'ha acabat el diàleg viu, de tu a tu, no sols amb el parent, sinó, a més, amb l'amic, sempre optimista i ocurrent de qui sobretot n'admirava el seu sempitern bon humor i les ganes de viure. I és gràcies a aquesta voluntat de viure que ha anat xorant una vegada i una altra des que fa vint-i-dos anys tengué el seu primer infart. Són, per tant, molts d'anys de viure ranquejant, apeçat.

Sempre que es mor qualcú, els familiars, els amics, els coneguts, en canten les excel·lències i sempre, més enllà dels defectes, suren les virtuts. És el que dic sovint. En aquest país, i potser un poc per tot, morir-se és un mèrit i, per

tant, implica ascens en l'escalafó. Tanmateix, no voldria ara i aquí caure en el tòpic de presentar al lector un sant. I això entre altres raons, perquè els sants que ens han presentat tradicionalment solen ser bastant avorrits, segurament perquè la vida que se'ns n'ha conatat està basada en el tòpic i en la irrealitat. Per tant, que quedi clar que a mi no m'interessa Sant Miquel "Pieres", sinó el "Pieres" home, de carn i os.

El lector, però, voldrà saber què ha representat per a mi en "Pieres". Contestaré. És curiós, en Miquel "Pieres" ha tingut per a mi una

espècie de doble personalitat. De nin, el seu nom, la seva presència, ens acollonia. Qualcú ha dit que només amb una aixecada de cella feia callar de cop els al·lots, ruquencs que érem, de la postguerra, a l'escola, freda, austera, de la Sala Mariana. En "Pieres" a l'escola era l'Ordre. Ningú gosava motar-hi per por de mormes o de qualche fruita fora temps, com és ara qualche serva o cirera. I tanmateix, curiosament, cap pare ni, a la llarga, cap pollastrell no dubtava que aquest mètode no anava encaminat més que a l'adquisició dels coneixements precisos. Anys més tard, vaig anar descobrint un "Pieres" absolutament diferent. O ell va canviar o vaig ésser jo que anava errat i, simplement, no el coneixia bé. A poc a poc el vaig anar tractant més durant els meus anys d'estudiant, primer a Palma, després a Barcelona i de nou a Palma ja com a professor. L'anada a Montuïri implicava, quasi indefectiblement, la visita al meu padrí. I és així que arribàrem a parlar de tot, sense traves, de política, de si català o mallorquí, de la família, de senyores, de doblers, en una paraula, de la Vida en majúscula. Aquesta va ser l'altra cara de la personalitat d'un home essencialment bo, simpàtic, vitalista.

Ara, devora en "Pieres" mort, silenciós per a sempre, a punt d'emprendre el darrer i definitiu Viatge, em vénen al cap mil i una anècdotes, retalls de vida que plegats conformen un bell mosaic amb la figura obstinadament optimista d'un home que va ser un bon pare per als seus fills i un bon padrí per al seu fillol; un bon company per a la seva dona, un amic fidel i, en suma, un montuïrer dels qui hauran deixat petjada entre tots aquells que hem tingut la sort de conèixer-lo i de poder disposar de la seva amistat.

Joan Miralles i Monserrat

Proposta de pla d'abandonament voluntari de la producció de llet

Degut a la gran quantitat d'explotacions amb escàs rendiment econòmic, que existeixen en el nostre país, s'ha promogut un pla d'abandonament de la producció lletera indemnitzat, com a primera fase de la reordenació del sector.

A aquest pla s'hi podran acollir els agricultors que n'estiguin produint des de gener de 1980 i compleixin els requisits establerts. Com també aquells que presentaren correctament la seva declaració de producció (cl-1), d'acord amb l'establert en el Reial Decret 2466-1986.

L'ordre ministerial dona opció a dues modalitats per al pagament de la indemnització als ramaders que vulguin abandonar la producció:

a) 6 Ecus (equivalent a 155'786 ptes/Ecu) anuals per cada 100 qls. de llet o equivalent en llet durant 7 anys consecutius.

b) 7'5 Ecus (convertibles segons la taxa de conversió agrícola pel sector lleter en vigor el primer dia de la campanya) anuals per cada 100 qls. de llet o l'equivalent en llet durant 5 anys consecutius.

- El pagament es farà el darrer trimestre de cada any, i el primer es farà efectiu l'any 1992. Per cobrar la indemnització, el productor o ramader haurà de presentar una declaració formal del beneficiari i la baixa del ramat vacu lleter en la cartilla ramadera o document equivalent. En el cas que s'entregui la llet a indústries lleteres, serà necessari el certificat del comprador i la data de la interrupció de recollida de llet.

En les explotacions en règim d'arrendament rústic en qualitat de referència, la sol·licitud d'indemnització serà presentada per l'arrendador, amb la conformitat del propietari.

El plaç de presentació de les sol·lici-

tuds acaba el 15 de febrer de 1992 i s'ha de presentar a la "Jefatura Provincial del Servicio Nacional de Productos Agrarios" (S.E.N.P.A.)

Els productors de llet que presentin la sol·licitud s'han de comprometre a no retirar la producció amb anterioritat al 15 de febrer. I una vegada aprovada la sol·licitud hauran d'abandonar la producció abans de dia primer d'abril de 1992 i renunciaran a noves quantitats de referència.

Quan la suma de les indemnitzacions corresponents a les sol·licituds presentades sigui superior a les declaracions presupostàries disponibles, la selecció es farà en funció del següents criteris:

- Explotacions amb dificultats específiques per continuar l'activitat.
- Dimensió de l'explotació.
- L'edat del productor, de major a menor.

- Que el productor no tenguí successor en línia directa.

Per a més informació i entrega de sol·licituds s'han de dirigir a la "Jefatura Provincial del S.E.N.P.A. - C/ Ciutat de Querétano s/n. Polígon de Llevant. Palma - Telf. 46 50 12.

CURSET D'AGROTURISME

Està en projecte l'organització d'un curset d'agroturisme a Montuïri, organitzat per la Mancomunitat des Pla i la Conselleria d'Agricultura i es faria en el Local Jove.

De dur-se a terme, oportunament es publicaran les dates de l'inici i la duració del curset.

ESCOLA D'AGRICULTURA

Encara que els diaris han divulgat la creació d'una escola d'agricultura a Montuïri, la seva realització està en l'actualitat bastant a l'aire. S'han fetes gestions i existeixen possibilitats.

ACLARACIÓ

Després de moltes consultes sobre si era la mateixa cosa turisme rural que agroturisme, volem aclarir que no és la

mateixa cosa.

La diferència que hi ha entre agroturisme i turisme rural descansa en aquestes premisses: Per considerar-se agroturisme és imprescindible que a la finca hi hagi un pagès vivint-hi. I en canvi es considera turisme rural quan únicament hi entren en joc les cases i el terreny, però no importa que el pagès visqui a la finca.

Gaspar Socias Mora

SA NOSTRA D'OR

*Un servei d'or
per a
gent d'or*

**ARA
COMENÇA LO MILLOR**

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

AGRAÏMENT

La família de Miquel Miralles i Monserrat "Pieres" davant la impossibilitat de contestar a les nombroses mostres de condol rebudes amb motiu de la defunció, amb aquest nota els agraeix de tot cor.

EL MOLÍ DE CA N'ANDREU

Els actuals propietaris han fet algunes millores i pretenen restaurar-lo degudament

Desconeixem l'antiguitat del Molí de Ca n'Andreu, situat al cap d'avall del Molinar, prop del de Can Rigo. Sí, però, sabem que a mitjan segle XIX hi vivia el matrimoni format p'en Bartomeu Pocoví Mayol, de "Ca n'Andreu" i na Catalina Aina Miralles Mateu. Aquests eren els padrins de na Catalina Pocoví Pocoví, de "Sa Mata", que actualment té prop de 90 anys.

Aquí hi varen néixer en Jaume "Andreu", n'Andreu, en Bartomeu, que morí jove a Lleida essent guàrdia civil, el qual ja havia obtingut el títol de secretari d'ajuntament, perquè volia sortir de la guàrdia civil. Aquest morí a la darrerria del segle passat.

També hi visqueren les filles Margalida, Sebastiana (que es féu monja de la Caritat) i na Catalina "Molinar". El Pare Gabriel Miralles, co-fundador dels Missioners dels Sagrats Cors, era germà de na Catalina Aina Miralles i també va viure en aquest molí, de petit, i d'ell contem que damunt la pastera d'aquella casa va començar a escriure i allà aprengué les primeres lletres.

Tots aquests avantpassats visqueren a la casa que hi havia just abaix del molí; la qual, amb el pas del temps, ha sofert diferents reformes i millores.

Però fou durant aquest any passat quan aquella primitiva edificació va ésser objecte d'una reforma i ampliació que en res s'assembla a la casa que hi havia abans.

La sensible edificació que hi féu en Pere Socias Miralles "Vermell" i na Maria Pocoví Puigserver "de Sa Mata", consisteix en una vivenda plurifamiliar que ocupen tots els caps de setmana, quan vénen a Montuïri i sempre que poden. I projecten que sia la seva residència definitiva dins un futur més o manco pròxim.

L'any passat, quan es feia l'ampliació i reforma de les cases del molí de Ca n'Andreu, sorgiren encontres comentaris

Durant el temps que es feia aquesta edificació circularen no tan sols pel poble, sinó per la premsa de Ciutat, nombroses versions, adduint que la perspectiva del molí romandria molt maltractada i rompia l'harmonia del conjunt. Fet, però, que, segons els propietaris, aquest caire no s'ha trastocat gens ni s'ha espenyat res. Es més, no es va començar a fer res sense que abans el Col·legi d'Arquitectes no hagués aprovat la construcció que es pretenia fer-hi i hi donàs el vist i plau el mateix arquitecte municipal.

L'altària d'així com ha romàs edificada ara la nova construcció, és exactament la mateixa que hi havia abans, la qual havia estat modificada fa una quarantena d'anys. Ara bé, actualment és molt més llarga, però engrandida cap enfora del molí, de tal manera que del cap més prop de la casa al molí és exactament la mateixa d'abans, ja que han reforçat i assentat damunt la paret primitiva. S'ha mantinguda la mateixa línia de la casa que abans hi havia, però

s'ha allargat en sentit contrari al molí.

I pel que fa al mateix molí, els mateixos consorts ens asseguraren que ja s'havia adobat qualche cosa. L'han tapat a la part superior i per tant ara ja no s'hi plou i així es podrà conservar molts més anys. Darrerament tenia una gran obertura, la qual era perillosa per a la seva conservació, i l'han tapada de tal manera que exteriorment ja no se'n veu cap.

També s'hi ha fet una porta i es pretén continuar amb algunes millores, poc a poc, a l'espera que qualche dia la Comunitat Europea —tal com s'ha promès— arribi a facilitar la subvenció necessària per restaurar-lo totalment.

La distància de la casa al molí és aproximadament de cinc metres però per accedir-hi no s'hi pot anar per dins la casa, ja que és totalment independent i forçosament s'hi ha d'entrar per defora. La casa no s'hi comunica ni s'hi comunicava.

Onofre Arbona

Migjorn, un centre de formació per a minusvàlids que ensenya hàbits laborals a joves disminuïts i els facilita feina a empreses

El Centre de Formació Ocupacional Migjorn deu la seva existència a un estudi realitzat per l'INTRESS (Institut de Treball Social i Serveis Socials) que va evidenciar la manca d'un centre, ja que hi havia un gran nombre de minusvàlids psíquics a Lluçmajor i en els pobles més propers.

Per això l'INTRESS va presentar un projecte al Ministeri d'Afers Socials perquè el creàs.

El dia 22 de desembre de 1989 es va inaugurar el Centre Migjorn. En un principi estava ubicat a un local arrendat per l'Ajuntament. Des del setembre de 1991 es va traslladar al Molí den Gaspar, ja que "Sa Nostra" el va cedir a l'Ajuntament per 30 anys i aquest ens el deixà ocupar.

Actualment en el Centre hi vénen 21 joves, tots majors de 16 anys (ja que a partir d'aquesta edat poden fer feina) de diferents pobles: Porreres, Montuïri, Algaida, Manacor, Felanitx, Santanyí i Lluçmajor, ja que Migjorn compta amb una furgoneta per fer el transport.

Aquest Centre té com objectiu principal la integració laboral dels minusvàlids psíquics a empreses ordinàries. Per tant, la nostra tasca va en dues direccions: per una part la formació laboral dels assistents al Centre, i per altra, la promoció i suport al treball d'aquests joves, a empreses.

Formació laboral dels minusvàlids

En el Centre s'ensenyen els tallers de fusteria, jardineria, neteja i auxiliar administratiu, mitjançant els quals, a més d'aprendre les tasques pròpies de cada un d'aquests oficis, es pretén que els joves adquireixin uns hàbits laborals (puntualitat, assistència regular, aprofitament del temps, assumir la importància del treball ben fet, sentit de la responsabilitat, ritme regular i adequat del treball...) i unes conductes adequades per a poder establir i mantenir relacions laborals, condicions necessàries per a poder dur a terme qualsevol treball.

Si bé aquests tallers ensenyen de forma grupal, també s'intenta donar una formació individualitzada de qualsevol

Taller de fusteria amb els joves que aprenen l'ofici

professió en funció de l'oferta de treball que se'ns presenti; és a dir, si una empresa vol contractar un minusvàlid, per exemple, d'aprenent a un supermercat, el Centre prepararà el jove per aquell lloc de feina concret.

Promoció i suport al treball del minusvàlid a l'empresa

Conscients que per integrar minusvàlids a empreses és necessari que l'empresari estigui informat sobre aquest tema, s'estan duent a terme visites a empresaris per tal d'informar-los sobre la capacitat de feina que tenen els nostres assistents, la legislació laboral que existeix sobre aquest tema i el suport que dona el Centre als més joves que fan feina.

Aquest procediment ha donat com a resultat la integració laboral d'en Biel, n'Antonio, en Cèsar i n'Emili, quatre joves atesos en el nostre Centre.

D'ells, en Cèsar treballa des del mes de desembre de 1991 com auxiliar a una fàbrica de farina de Montuïri. Està contractat per sis mesos a mitja jornada.

En un principi i mentre és necessari, un monitor va a la feina amb el jove per ensenyar-li aquelles feines per a les que ha estat contractat. Quan ja és completament autònom en el seu treball, el monitor deixa de donar-li suport i el

Centre manté periòdicament entrevistes amb la persona de l'empresa encarregada de supervisar la feina del jove per saber si tot va bé.

Aquestes experiències han servit per demostrar a l'empresariat i a la gent en general, i sobretot a les famílies i als mateixos minusvàlids, que poden fer feina, que poden dur una vida molt més normalitzada que la que durien si estessin a ca seva sense fer res.

A nosaltres ens ha servit per veure la bona resposta que els empresaris tenen quan estan ben informats i se'ls demana que participin en aquest projecte. Per tot això volem donar les gràcies a tots els empresaris que ens han rebut, ens han deixat explicar el nostre projecte i ens han donat la seva opinió (malgrat no ens hagin pogut oferir un lloc de feina per diferents motius) i sobretot volem agrair als següents empresaris i organisme que han fet possible la integració laboral d'alguns dels nostres joves:

Ajuntament de Lluçmajor.

Farinera Gomila de Montuïri.

Cárnicas Semar de Lluçmajor.

Centre Migjorn

Els qui estiguin interessats poden dirigir-se al "Centre de Formació Ocupacional Migjorn", Molí den Gaspar - Carr. de Campos - Qm. 0 Tlf. 66 08 37 - 07620 Lluçmajor.

L'Ajuntament en marxa

CONCURS DE BETLEMS

Durant les passades festes de Nadal i organitzat pel Grup d'Esplai, tengué lloc un concurs de betlems sota el patrocini de l'Ajuntament.

Cadascun dels 12 participants va rebre una placa al·lusiva a dita exposició.

Dia 27 de desembre, una comissió va passar pels domicilis dels participants per a observar-los i entregar-los l'obsequi.

REIS

La festa de la venguda dels Reis Màgics va esser organitzada pel mateix grup d'Esplai en col·laboració amb l'Ajuntament.

El dia abans de la cavalcada es recolliren els obsequis a la Sala Mariana.

L'horabaixa del dia 5 alguns al·lots es dedicaren a compondre la carrossa dels Reis. Aquests arribaren a primeres hores de la nit amb l'extraordinària expectació de tots els nins i nines montuïers.

Després que el batle saludàs els Reis, aquests es dirigiren a l'església per després ocupar el trono que s'havia instal·lat damunt els graons. Des d'allà foren repartits bastants d'obsequis i molts de caramells als nins —i alguns majors— que s'havien portat bé.

SANT ANTONI

Les beneïdes de Sant Antoni foren organitzades per l'A.P.A. juntament amb la Regidoria de joventut, esports i festes de l'Ajuntament. Com ja és costum, se celebraren el primer diumenge després de Sant Antoni, enguany dia 19.

Es pot considerar un fet extraordinari el que enguany no hi hagués "sortides de botador" ni ningú que s'excedís durant la desfilada, en Es Dau. Fins i tot els "quintos" es portaren així com exigien les circumstàncies.

A l'acabament, els comentaris de la gent eren satisfactoris del tot.

L'Ajuntament, conscient del que suposa aquesta organització, vol agrair a l'A.P.A. el seu esforç, i particularment al seu president, Gabriel Marimon, pel seu interès.

HOMENATGE A BONA PAU

Veient la difusió i acceptació que té dins el poble la revista BONA PAU, l'Ajuntament acordà el mes passat retre un homenatge a aquesta publicació amb motiu

dels 40 anys d'existència. I també col·locar un monolit i una placa de reconeixement a tot aquell grapat d'homes i dones que feren possible la carretera del Puig de Sant Miquel, com també als propietaris de terrenys, i als propulsors i directores de l'empresa.

L'Ajuntament fa patent la seva satisfacció pel recolzament que aquesta iniciativa tengué del poble, així com la col·laboració i assistència d'autoritats locals i regionals, com també altres entitats que donaren esplendor als diferents actes.

DARRERS DIES A MONTUÏRI

— 29 Febrer 1992 —

CARROSSES

COMPARSES

DISFRESES

..... P R O G R A M A

A les 4'30: Concentració en "Es Dau".

A les 5: Sortida dels participants per iniciar el cercaviles. Recorreran els carrers que prèviament se senyalarà per concloure a la Plaça Major.

Seguidament hi haurà coca i vi per a tots.

A continuació: entrega de premis.

..... P R E M I S

CONCURS DE CARROSSES

1er. premi 40.000 ptes.
2on.premi 30.000 ptes.
3er. premi 20.000 ptes.

CONCURS DE COMPARSES

1er. premi 25.000 ptes.
2on.premi 15.000 ptes.
3er. premi 10.000 ptes.

CONCURS D'INDIVIDUALS

1er. premi 10.000 ptes.

..... N O T E S

- Per poder participar, s'han d'apuntar abans de dia 28, a les oficines de l'Ajuntament. Tlf: 64 60 29

- A les carrosses que el jurat cregui oportú se'ls hi donarà un premi de 5.000 ptes.

- Les comparses com a mínim han d'esser de 8 persones.

Sis enginyoses narracions curtes

LA MEVA LLAPISERA

Damunt la meua rodona camilla, dins la meua habitació, es passa cada segon, minut i hora dels dies de l'any una llapissera plena de llapisos aguantant-me totes les meves coses.

És una llapissera metàl·lica, concretament de llauna, que no es rovella; és molt bonica, no duu cap tipus de propaganda escrita, sinó que té un dibuix ben característic, com és un manat de llapisos que s'estrenyen amb una corda.

La seva forma és circular, ben rodona, sense que es pugui girar per cap cara.

La corda que envolta els llapisos no és molt gruixada i acaba amb un nuu. Es poden observar un caramull de llapisos i bolígrafs de tota classe, com llapisos amb una goma a la punta, llapisos portamines, bolígrafs i plomes. Tots ells pintats amb uns colors molt fins, que a primera vista pareixen de veres.

Cada bolígraf i llapis només està dibuixat fins a la meitat, la continuació de cada llapis te l'has d'imaginar.

La part superior del llapis acaba amb un cercle on s'hi poden col·locar els llapisos. Dins la llapissera hi tenc una varietat de llapisos, bolígrafs, unes estisores, etc.

La llapissera mai es troba tota sola. Dins la meua habitació està acompanyada per una làmpada, pel cobretaula i per la resta de llibres que no me'n duc a classe. Normalment sempre sol estar fora llum. Únicament rep llum quan encenem la làmpada. I això és la meua llapissera amb uns colors tan vius i... quieta, sense moure's ni dir-te res.

Però només és un objecte!

Maria Vidal Caldentey - 6è.

LA PLOMA

La vam trobar pel camí, era tota plena de colors, vermell, blanc, marró, etc. Jo no vaig saber què era, però em va contar que fa molt de temps n'utilitzaven per escriure, però ara ja no es fan servir. També hi ha qualche dona que utilitza plomes de "pavo real" per adornar la casa.

Ara només porten plomes les aus.

Després ell i jo vam seguir caminant i vam veure un caramull de plomes, no

molt gros. Aquesta vegada no eren plomes qualssevol, sinó unes plomes que em van cridar l'atenció. Però el meu company em va explicar que les persones feien allò, es a dir, matar animals, sobretot aus, i llavors duïen les plomes a tirar al bosc. O també els mateixos enemics se'ls menjaven.

Això va ésser l'explicació del meu company, però llavors vam seguir el camí cap a casa.

Paula Ma. Amengual Nicolau - 6è.

EL GALL

El gall és un dels animals plomats més coneguts de Mallorca. Té plomes llargues com rius enfosquits pel fang i la terra que tenen al seu llit. Mitjançant les seves potes ataquen de forma despiadada mitjançant les punxegudes ungles, que pareixen espases llimades per un ferrer expert. El bec d'aquest gall semblen mordales. La gorja és la part que el gall empra amb més deliri quan canta, ja sigui per despertar l'amo o cridar la gallina per mostrar-li els seus encants. La cresta és la part més cridanera del gall, ja que la té grossa, alta i punxeguda, amb un color vermell d'allò més bonic.

Damià Vaquer Verger - 6è.

EL CASTELL

El castell semblava una bolla de foc enmig d'un verd camp. El vent sonava entre les herbes, els ocells cantaven mentre es banyaven en el riu, que pareixia un cristall. Els peixos petits es posaven a contemplar el camp verd i silencios. Des de les muntanyes tenebroses sortia un riuet dolç com el sucre i fred com la neu.

Miquel Lladó Pocoví - 6è.

LA CIUTAT TRANQUIL·LA

Eren les 7'30 de l'horabaixa quan el sol es ponia. El cel era vermell com una cirera amb núvols de distintes formes i colors. La ciutat era tranquil·la. La gent estava dins les cases o mirant la televisió o bé escoltant la ràdio.

Al port no hi havia quasi cap barca, només n'hi havia dues que eren com de la nit al dia. Una tenia la vela vermella i l'altra la tenia groga; una era de passatgers i l'altra de pescar.

Mirant l'horitzó es veien les barques que ja havien partit a fer la seva feina, que era pescar molt per llavors poder vendre el peix.

Just a la dreta del port es podia veure una platja d'arena fina. Semblava que l'havien passada per un colador de llet. A la vorera hi pegava una mar tranquil·la que pareixia el desert. També hi havia unes palmeres bellíssimes. Eren verdes i anaven carregades de dàtils, que feien una mescla. I així fou el viatge a la ciutat tranquil·la.

Cristòfol Andreu Amengual - 6è.

LA SELVA

La selva és plena d'arbres carregats de fulles verdes, i a baix, animals salvatges que et poden devorar en un tres i no res.

A la nit, la selva és aterridora amb els sons dels animals nocturns que grunyen per trencar el silenci o perquè no han tengut un bon dia de caça. Al matí la selva és molt perillosa si no vas en compte allà on poses els peus.

En els arbres es veuen les monees juganeres empipant una lleona, fins que aquesta s'aixeca i els dona un espant, que quasi cauen de l'arbre. Una mica més envant es veuen els ocells amb uns colors exòtics. I a la vora es veu una pantera que es prepara per atacar un porc senglar, que menja tranquil·lament. La pantera es tirà sobre el porc senglar i se'l va menjar.

Seguint el camí es veuen els immensos elefants que transporten un altre elefant mort i el duen al cementiri.

Després dels elefants vàrem arribar a l'helicòpter que ens esperava al bell mig de la selva i vam partir cap a casa.

Llorenç Munar Miralles - 6è.

En una roda de premsa el Conseller d'Agricultura, Pere J. Morey, exposa les dolentes perspectives per al camp a Mallorca

El passat 31 de gener tinguérem una roda de premsa amb el Conseller d'Agricultura, Pesca i Ramaderia Pere J. Morey a Inca per tal d'informar de la realitat actual de l'agricultura així com dels projectes i perspectives de cara al 1996, que serà quan Espanya entrarà totalment dins la Comunitat Econòmica Europea.

Segons el Conseller, avui la política agrària no pot continuar així com fins ara. Les petites empreses, i ja no diguem els conreus familiars, com són els de la major part de Montuïri, estan destinats a desaparèixer. "L'actual política de preus afavoreix el que produeix més, de tal manera —digué ell— que el 80 per cent de pressupost per agricultura va a parar al 20 per cent de les explotacions agràries".

I si per altra part, "Europa —i Montuïri també— han basat fins ara l'agricultura en l'explotació familiar, avui existeix el perill de desaparició de tot aquest teixit social actual. És per això que s'està preparant una gran reforma de tal manera que s'hauran de readaptar totes les estructures del camp, malgrat s'hagi de fer un gran esforç". Fins i tot s'ha de considerar, pel que fa a Ma-

PER PARTICIPAR A LA FASE FINAL DEL CONCURS "TOTS CONTRA EL FOC"

Dos alumnes acudiran a Madrid

El Colegi Públic "Joan Mas i Verd" ha estat seleccionat per participar a Madrid a la fase final del concurs "Tots contra el foc" organitzat per l'ICONA del Ministeri d'Agricultura. Per aquest motiu dos alumnes de 8è. curs, Antoni Cerdà Ferrer i Guillem Andreu Amengual, després d'haver estat els primers classificats a la fase territorial, acudiran els propers 6, 7, 8 i 9 d'aquest febrer a Madrid per prendre part a una sèrie d'activitats i prova final a la que hi assistirà sols un col·legi

Antoni Cerdà Ferrer

Guillem Andreu Amengual

de cada comunitat autònoma. A Madrid, els dos primers dies seran d'esbargiment on visitaran centres d'interès cultural i els altres dos per disputar la final i entrega de trofeus.

de cada comunitat autònoma.

A Madrid, els dos primers dies seran d'esbargiment on visitaran centres d'interès cultural i els altres dos per disputar la final i entrega de trofeus.

llorca, orientar bona part dels terrenys agrícoles, al turisme; ja que, per altra part, els preus dels productes del camp estan baixant continuament, no són rendables en l'actualitat. Basta veure que si avui el preu dels cereals estan damunt les 22 o 23 pessetes, arribaran a caure fins a les 15.

Serà precis un gran esforç perquè durant aquests 4 anys que manquen fins al 1996, la població agrícola se'n ressen- ti tan poc com sia possible.

O. Arbona

NOVA BENZINERA

És molt possible que la benzinera que s'està construint a la carretera de Manacor, 500 metres abans dels Ceuers, estigui llesta a l'entorn de Pasqua. D'aquesta manera els montuïrers ja no hauran d'anar a poble extern a omplir els depòsits de carburant.

El propietari és en Jaume Bauzá Verger, de Son Comelles, i l'empresa formarà part de la Companyia CEPESA. A més, allà hi funcionarà també un petit bar

MODELMON

DINS LA
NOSTRA
COMARCA

MOBILIARI - ART - DECORACIO

Carretera Palma - Manacor, Quilòmetre 22'700 - Tels. 12.50.34 - 12.50.69 - 12.51.26
FINCA CABRERA CASAL D'ALGAIDA 07310 ALGAIDA (MALLORCA)

Els bons resultats animen l'equip infantil de futbol

El Col·legi Públic participarà a la fase comarcal en ping-pong, badminton, atletisme, bàsquet i handbol

FUTBOL

Els resultats que els equips montuïrers han registrat en el passat mes de gener han estat els següents:

BENJAMINS

Montuïri, 0 - Felanitx, 2
S'Horta, 0 - Montuïri, 4
Montuïri, 3 - Santanyí, 3
Porreres, 1 - Montuïri, 2
Montuïri-Petra (supès pel mal temps)

Des del dia 14 de gener aquest equip és entrenat per Joan Verger Rossinyol, jugador del Montuïri de I Preferent. Després d'algunes temporades com a míster dels benjamins, Tomeu Ferrer ha deixat de cuidar-se'n a causa de les obligacions que li representava el càrrec de president del Montuïri.

INFANTILS

Barracar, 3 - Montuïri, 3
Montuïri, 0 - Joventut Sallista, 0
Pollença, 1 - Montuïri, 2 (última jornada de la 1a. volta).

L'àrbitre va decretar el final d'aquest darrer partit en el minut 31 de la primera part (a quatre minuts del descans) a causa del comportament agressiu d'alguns sectors del públic pollencí. El comitè de competició decidirà el que s'ha de fer o si el partit resta ja acabat.

CADETS

Montuïri, 1 - Cardassar, 1
Campos, 3 - Montuïri, 1
Joventut Sallista, 4 - Montuïri, 4

Aquest darrer encontre pertanyia a la darrera jornada del campionat (25 d'abril). La federació la va avançar al 25 de gener a causa de celebrar-se les finals escolars en aquella data.

JUVENILS

Montuïri, 2 - Santanyí, 0 (inici II volta).

Artà, 1 - Montuïri, 6

I PREFERENT

Alcúdia, 1 - Montuïri, 1

Primer partit de la segona volta del qual el míster Darío Fernández havia dit per Ràdio Murta que anirien a guanyar.

Per poc ho aconsegueix. El Montuïri s'avança en el marcador mercè a un penal transformat en gol per Manolito. A manca d'onze minuts va empatar l'Alcúdia.

Montuïri, 1 - Ses Salines, 1

Dolenta primera part en tots els aspectes. Aquí el Salines va obtenir el seu gol a causa d'un error de la defensa local. A la continuació el Montuïri va intentar millorar el joc, i ho aconseguí, però va fallar —com sol ésser freqüent a les darreres jornades— ocasions de gol. L'empat fou obtingut per Manolito. Deficient actuació d'alguns jugadors vermell-blancs.

La Victòria, 1 - Montuïri, 0

Aquí sí que podríem dir que se'n fallaren d'ocasions! Els de S'Indioteria, en canvi, només en tenguiren una de clara i el conegut Mestre va marcar l'únic gol (ara bé, un golàs). En el darrer minut, Sebastià Mas estallava una pilota a la fusta, la qual cosa hagués produït un just empat, d'entrar a la porteria.

Montuïri, 2 - Calvià, 0

Vent i temperatura gelades. Després d'una primera part dolenta i avorrida, el Montuïri va saber jugar la segona meitat amb intel·ligència i coratge i adaptar-se al fet de jugar contra vent. Va dominar i aconseguí els dos preciosos gols en els minuts 69 i 74, obra de Juanjo i Mas.

FUTBOL-SALA INICIACIÓ

Montuïri, 5 - Escola Nova Porreres, 11

BÀSQUET

Mini-bàsquet

Bons Aires, 68 - Montuïri, 15
Montuïri, 16 - Cide, 29
Pollença - Montuïri (suspès per falta de jugadores montuïreres).
Montuïri - Cide era el primer partit de la segona volta.

Infantils

Esporles, 27 - Montuïri, 13
Montuïri, 15 - Joventut Mariana, 17
Montuïri, 14 - Collerense, 20
Petra-Montuïri (suspès per la pluja).
El partit contra el Collerense corresponia a l'inici de la segona volta.

Cadets

Sa Pobla, 29 - Montuïri, 60
Montuïri, 53 - Colonya Pollença, 62
Montuïri, 54 - F. M. de Santanyí, 48
Amb aquesta darrera confrontació començava la II volta del campionat.

CICLISME

A les carreres ciclistes de Puntiró celebrades el dia del Reis, Miquel Arbona guanyà la prova de la seva categoria a la que hi participaven 23 corredors.

Biel Gomila

Pelleteria Amengual

PELLS FINES

Adobs - Transformacions
Combinats i confecció a mida

VISÓ ASTRACAN "ZORRO"

Carrer Babieca, 7 Tlf. 41 01 98 07198 Son Ferriol

Pluviòmetre

Pluja caiguda a Montuïri

Gener de 1992

Dia 11	4'6 litres m2.
" 21	2'7 "
" 22	1'8 "
" 23	8'6 "
" 24	9'5 "
" 25	4'6 "
" 27	3'8 "
" 30	4'8 "
Total	40'4 "

Temps passat

25 ANYS ENRERA

Febrer de 1967

Nova Corporació

El primer diumenge de febrer d'aquest any i a resultes de les eleccions que hi havia hagut el novembre anterior, prengué possessió la nova Corporació que va regir el poble durant el trienni següent. Restà així composta: Batle: Gaspar Oliver Barceló; 1er. Tinent de Batle: Francesc Ginard Vidal; 2on. Tinent de Batle: Gabriel Mayol Mayol; Síndic: Mateu Jordà Mateu; Regidors: Rafel Miralles Ribas, Miquel Verger Socías, Josep Pocoví Roca, Joan Cerdà Miralles, Antoni Martorell Bauzá i Miquel Bauzá Miralles.

50 ANYS ENRERA

Febrer de 1942

Noves vivendes

Semblava que molta gent tenia "febre" per edificar noves vivendes. L'Ajuntament aquest mes accedí a les següents peticions: Miquel Verd Garau (C. Bonavista), Miquel Miralles Martorell (C. Palma), Margalida Mayol Miralles (C. Leonard Oliver), Cristòfol Melià Noguera (C. Emili Pou), Antoni Pou Verger (C. Palma), Bartomeu Amengual Figuerola (C. Garcia Ruiz) i Miquel Verd Garau (C. Bonavista).

100 ANYS ENRERA

Febrer de 1892

Aspirants a Secretari

Sis sol·licituds es presentaren per cobrir la vacança de Secretari de l'Ajuntament. La Corporació havia de resoldre. Hi hagué moltes i fortes discussions i fins i tot es va adduir que certs regidors estaven emparentats en quart grau amb determinats aspirants. No es va resoldre res.

Demografia

Gener de 1992

NAIXEMENTS

Dia 8.- Octavio Bauzá Amengual, fill d'Apol·lònia Bauzá Amengual.

Dia 16.- Rafel Gaspar Miralles Vich, fill de Gaspar i de Margalida.

Dia 26.- Esperança Memoli Alberola, filla d'Andrea (italià) i de Monserrat.

Dia 27.- Cristian Capó Ortiz, fill de Joan i de Consuelo.

DEFUNCIONS

Dia 10.- Jerònia Ribas Martorell, de 82 anys. Viuda. "Reus".

Dia 13.- Sebastià Amengual Miralles, de 94 anys. Viudo. "Barraquer".

Dia 15.- Miquel Miralles Monserrat, de 73 anys. Casat. "Pieres".

Dia 18.- Guillem Oliver Gelabert, de 62 anys. Casat. "Talaió".

Noces d'argent

FEBRER DE 1967

Dia 1.- Antoni Verger Mulet "Liebre" amb Joana Miralles Tous "Marrona".

Cuinar en casa

GAMBES AMB SALSÀ

INGREDIENTS

Tres quarts o un quilo de gambes fresques pelades.

Un poquet de pebre coent.

3 cebes forasteres.

Una tomàtiga pelada.

Un poc de vi sec.

Mig tassó d'aigua.

ELABORACIÓ

Es sofregeixen les gambes una vegada pelades, amb sal i un trosset de pebre coent. Després es treu. S'afegeix la ceba i quan és cuïta la tomàtiga, un poc de vi sec, l'aigua i que bulli un poc amb poc foc.

Margalida Roca Miralles "Molinera"

Gloses

MATANCES

Es de sa Tercera Edat enguany mos vol fer matances d'un porcell de madò "Manxes" tendre i de molt bon estat; només té deu anys d'edat i encara no l'han sanat. Ai, "Parri" si en fan cuinat i te'n posen dins es plat i amb so barram t'hi enganxes!

A L'ESPOSA DEL DIRECTOR

Avui ha vengut gent nova per saludar es personal; i d'un modo especial jo salut sa seva dona: Déu vos conservi tan bona com ara vos conservau.

Miquel "Parri"

(Dita amb motiu d'una visita que el director de BONA PAU amb la seva esposa feren al menjador de la Tercera Edat el 23 gener de 1992)

A SANT ANTONI

N'orellut està de "guassa" perquè té es germans amb ell. No tenen es mateix cervell però ho són de pura raça; i abans que hi tornin massa, Sant Antoni, que els "faça" tan bons com es seu porcell.

Guillem Adrover "Manxes"

(Havien dit unes gloses i se'n volien riure d'ell. Però fou ell qui se'n va riure de tots)

AL VELL SAMPOL

Saps què diu es vell Sampol: que predicaves debades, que si en el cel no hi van lladres el Bon Jesús és tot sol.

Joan Vich

A JOAN VICH

Segons es Sant pos sa murta on sa festa se sol fer: Joan Vich jo te diré que es poble montuïrer vol sa cançó un poc més curta.

Gabriel Sampol

(Nota: Aquestes tres darreres gloses foren dites fa una cinquantena d'anys)

Cap a l'autofinançament de la Parròquia

Es posarà en marxa una campanya de subscripcions amb domiciliació bancària

Satisfacció del Consell Parroquial per la celebració dels 40 anys de BONA PAU

CONSELL PARROQUIAL

Dia 28 de gener es va reunir el Consell Parroquial de Pastoral. Un dels punts que es varen discutir fou el Reglament intern del mateix Consell, que va ésser aprovat amb algunes esmenes i millores per part dels assistents.

També es va acordar per majoria de vots adherir-se a la "Plataforma cívica per l'autogovern", a proposta de l'Obra Cultural Balear.

En el capítol d'informacions, podem destacar:

- **Acció Social:** La trobada de dia 1 de febrer al Port de Pollença, i la Campanya contra la fam (Mans unides) a celebrar del 2 al 9 de febrer.

- **Catequesi:** Trobada de catequistes de la IV Zona: divendres 7 de febrer, a Manacor, a les 20'30.

- **Pastoral juvenil:** Trobada de responsables i capellans de les 4 zones, celebrada a Montissson de Porreres el dissabte 25 de gener.

- **Trobada del Moviment de Joves Cristians de Pobles (MJCP):** A Marratxinet, els dies 15 i 16 de febrer. Dia 15 a les 7 de l'horabaixa hi haurà una taula rodona sobre distintes realitats de poble vistes des de diferents angles (social, polític, cultural i religiós). Entre d'altres estan convidats a participar-hi el nostre paísà Pere Sampol i l'assistenta social Petra Juan, actualment coordinadora de la Comarca des Pla.

- **Economia:** S'està posant en marxa una campanya de subscripcions amb domiciliació bancària per ajudar econòmicament a les parròquies a fi d'anar fent passes cap a l'autofinançament. A finals de febrer es divulgarà un fulletó explicatiu.

40 ANIVERSARI DE BONA PAU

El Consell vol manifestar expressament la seva satisfacció per la celebració dels 40 anys de la revista **Bona Pau**. També vol donar gràcies per la seva presència i participació activa en la conce-

Vuit sacerdots concelebraren l'Eucaristia amb motiu dels 40 anys de Bona Pau

lebració eucarística, als concelebrants, autoritats, Coral "Mont-Lliri", agrupació "Flor de Murta", col·laboradors i reparatidors de **Bona Pau** i poble i assistents en general. Molts d'anys!

FORMACIÓ PER A CATEQUISTES

La pròxima trobada de formació per a catequistes i altres educadors tindrà lloc a la rectoria d'Algaida, el dimecres 19 de febrer a les 9 del vespre. També està oberta a totes les parròquies de l'arxiprestat.

Dirigirà el tema el rector solidari Antoni Riutort, entorn a la Passió de Jesús.

COL·LECTES ESPECIALS

Les quantitats enviades a l'administració diocesana durant l'any 1991, amb ocasió de campanyes especials per ajudar a diverses necessitats, són les següents:

Campanya contra la fam	60.275 ptes.
Seminari	34.000 ptes.
Mallorca Missionera	37.260 ptes.
Càritas (Corpus)	75.000 ptes.
Domund	69.550 ptes.
Església Diocesana	60.000 ptes.
Càritas (Nadal)	72.725 ptes.
Total	408.810 ptes.

CURSET DE NOVIS

El dilluns dia 17 de febrer, tal com està programat des de principis de curs, començarà a Montuiri un curset premarital per a les parelles de l'arxiprestat que pensin casar-se prest i no hagin assistit a cap curset d'aquest tipus.

Les sessions seran a la rectoria, a les 9 del vespre. Els interessats es poden inscriure a la parròquia, com més prest millor.

"MANOS UNIDAS" "CAMPANYA CONTRA SA FAM"

El segon diumenge de febrer és el dia del dijuni voluntari promogut per "Manos Unidas" amb l'objectiu de finançar els projectes de desenvolupament promoguts per aquesta organització catòlica de voluntaris arreu del món, que des de 1960 es dedica a lluitar a favor del millorament i contra la malaltia, opressió, manca d'instrucció i fam en el tercer món.

El diumenge següent, dia 9, a l'església es recolliran els donatius que es vulguin fer, per enviar-los després a aquesta benèfica institució.